

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1939

ΚΛΙΝ-ΟΛ Κατί Νέον

ΠΡΟΪΟΝ ΛΑΜΠΩ

Διὰ τὸν καθαρισμὸν

ΜΑΓΕΙΡΙΚΩΝ ΣΚΕΥΩΝ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΕΜΑΓΙΕ
ΧΑΛΚΟΥ
• ΛΟΥΤΡΩΝ
• ΝΙΠΤΗΡΩΝ Κ.Λ.

Διὰ τὴν συντήρησιν
τῶν παρκέτων σας
χρησιμοποιεῖτε μόνον

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ
ΛΑΜΒΟ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

Νέα ΠΟΥΔΡΑ ΡΥΖΙΟΥ 'ΑΕΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ
ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΥΜΟΡΦΙΑΣ

- 1 Δεκα αποχρώσεις κολακευ-
τικά... ή τελευταία λέξια της
μόδας στο Παρίσι. Μπο-
ρείτε να τις εξετάσετε υπό
την θυρίδα στον πυθμένα
του κυτίου
- 2 Είναι πειό φιλή και πειό
ελαφρά από ότι μπορού-
σατε να το πιστέψετε πριν.
κι' αυτό γιατί είναι περι-
σμένη
- 3 Νέο εξαιρετο και λεπτό
άρωμα. Έχει κανείς πραγ-
ματικά την εντύπωση πως
μυρίζει τα μυρωμένα λου-
λούδια της μεσημβρινής
Γαλλίας.
- 4 Κρατά όλη την ήμέ-
ρα γιατί είναι ανακα-
τεμένη με mousses
de crème μέθοδος
πατενταρισμένη.
- 5 Όμοιο μάρ που δεν
χαλά καθόλου. Δεν
υπάρχει πιά εκείνο
το γυαλιστερό χρώ-
μα. Ακόμη και με
τον ήλιο και τον
αέρα και με την
εφίδρωση μένει πα-
ντα το ίδιο ωστό
μάρ χρώμα.
- 6 Καινούργια έλκ-
στική εμφάνιση
- μεγάλο μοντέλο
αξίας που ποτέ δεί-
θα την φθωση χα-
νένο άλλο παρό-
μοιο προϊόν

Μπορείτε ΝΑ ΙΔΗΤΕ
ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΡΩΜΑ
πριν την αγοράσσετε

ΚΥΤΤΑΞΕΤΕ ΤΗΝ ΘΥΡΙΔΑ ΚΑΤΩ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΘΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΥΤΙΟΥ

ΜΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΡΑΧΜΕΣ ΑΠΟΚΤΑΤΕ
"Ένα χρώμα θωάνας εύμορφιάς"

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΕΛΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ Α. Παπακωστά
ΗΜΕΡΟΜ. 10-2-81
ΑΡΙΘ. 30254

**Ψυχράσια! Κρύο!
Τότε NIVEA**

Ο καιρός αυτός, σήμερα ψυχράσια, αύριον κρύο, τότε άνεμος, έπειτα λιακάδα, απαιτεί ειδικήν δια το δέρμα σας προφύλαξιν. Διά να προλάβετε, κάθε θράδυ - επίσης την ημέραν πριν βγείτε έξω - να θάζετε κρέμα NIVEA στο πρόσωπο και στα χέρια. Τότε το δέρμα σας παραμένει λείον και μαλακόν και αποκτά την τρυφεράν και δροσεράν όψιν, την όποιαν θαυμάζομεν με τόσοι εύχαρίστησιν εις την νεανικήν ηλικίαν. Η κρέμα NIVEA είναι ταυτοχρόνως κρέμα της ημέρας και της νυκτός.

NIVEA

Τό αποτέλεσμα: ωραίο πρόσωπο

Όμορφιά σημαίνει αποτέλεσμα. Ένα τρυφερό, καθαρό πρόσωπο προκαλεί παντού τον θαυμασμό και σας δίδει το εύχαριστο συναίσθημα της ωραίας εμφάνισης. Η συνταγή γι' αυτό είναι απλή: Σ' ένα κομμάτι θαμβάκι στάζετε μερικές σταγόνες Λοσιόν Προσώπου Σέρκ και καθαρίζετε καθημερινώς το πρόσωπό σας. Θα το απαλλάξετε από τις ακαθαρσίες και τα μημικία όριστικά και θ' αποκτήσετε μια υγιή και φρέσκια επιδερμίδα. Φιάλοι Δρχ. 35., 55., 90., και 175. Αντίποι: Οίκος Μαγκριώτη.

**Scherk
Face
Lotion**

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1939

ΑΡΙΘ. ΙΙ

Επί της Συντάξεως: ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή ετήσια Δρ. 100
Έξάμηνος » 60
Έξωτερικού ετήσια » 200
» έξάμηνος » 100
Αιγύπτου γροσ. 40

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Άπλου Δρ. 10
Διπλου » 15
Αι συνδρομαί αρχονται την 1ην Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι.

Διεύθυνσις και Γραφεία: 'Αλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Πρός τας αναγνωστρίδας μας.—'Ο άνθρωπος όταν περάση τὰ σαράντα.—Φθινόπωρο στην' Αττική.—'Ωρα μελαγχολίας, ποιήματα 'Αλεξάνδρας Πλακωτάρη.—'Η αιώνια μνηστή της Χίου. Μοιχεία στην 'Αμοργό, διηγήματα υπό Γ. φόν Νήμπελσις Misericordia, ποίημα υπό Σπ. Παολινέλη.—'Ω, μη μιλάτε δυνατά, ποίημα υπό Νίνας Ν. Κοροπούλη.—Θεατρική κριτική, υπό Κατ. Κακούρη.—'Ερμηοκλήσι, ποίημα υπό 'Ιωάν-

νας Μπουκουβάλου.—'Αναγνώστου.—Μητέρα και παιδί στην 'Ιαπωνία.—'Η άρμονία στο σπίτι.—Ειδήσεις.—Νεκρολογία. Μαρίνα Διομήδους.—Οί γυναίκες επί τὸ ἔργον.—Τὰ νέα προβλήματα.—Οί γυναίκες εις τὸν πόλεμον.—Στήλη γιά τίς μητέρας.—Τί διηγείται μία διδασκάλισσα.—Συμβουλαί πρὸς ὅλους.—'Απ' ὅλον τὸν κόσμον.—Πρακτικαί συμβουλαί.—Μαγειρική.—Πλεκτική.

Ἀγαπηταί Ἀναγνώστριαι

Θα σὰς φανῇ ἴσως παράξενο, στην τραγική περίοδο που περνούμε, νὰ δημοσιεύωμεν ἄρθρα πραγματευόμενα ἄλλα θέματα ἅπ' ἐκείνα, που πιέζουν σήμερα την καρδιά μας και που αποτελοῦν τίς ἀνησυχίες και τίς ἔννοιες μας. Μ' ὅλο ὅμως που γιά νὰ γραφοῦν αὐτὰ τὰ ἄρθρα χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια και πῶς ἔντονη συγκέντρωσι ψυχικῶν δυνάμεων, δέν θ' ἀλλάξωμε τὴ γενική γραμμὴ τοῦ περιοδικοῦ μᾶς, χωρὶς θέβαια ν' ἀγνοήσωμε τὰ θλιβερά συμβάντα που συγκλονίζουν σήμερα τὸν κόσμο.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ὡς Ἑλληνίδες πολίτιδες ἔχομε τὸ καθήκον νὰ ζοῦμε τὴν καθημερινή μας ζωὴ, ὅπως και πρὶν, γιὰτί ἔτσι θὰ συντελέσωμεν και ἡμεῖς ἐν μέρει εις τὴν καθυσχάσιν τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ κατὰ δεύτερον λόγον θαρροῦμεν πὼς περισσότερον, παρὰ ἄλλοτε, πρέπει νὰ κρατηθῇ σήμερα τὸ λάθαρν τῶν ἀρχῶν, που πρεσβεύομεν, ἥτοι τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς πατρίδος, τῆς ἀνυψώσεως τῶν γυναικῶν, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀλληλεγγύης και τῆς ἰσότητος μεταξύ τῶν δύο φύλων.

Ε. Ρ.

Ο άνθρωπος άφου περάση τὰ σαράντα

Β'.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Είπαμε στο προηγούμενο τεύχος, πώς στη ζωή μας προσετέθησαν τις τελευταίες δεκαετηρίδες, κατά μέσον όρον, άλλα είκοσι χρόνια, δηλαδή άλλο ένα τρίτον του βίου, όπως διαρκούσεν άλλοτε. Ήδη θά εξετάσωμεν πώς χρησιμοποιεί ο άνθρωπος τὰ πρόσθετα αὐτὰ είκοσι χρόνια, γιὰ νὰ φθάση σὲ μιὰ σχετική ωριμότητα.

Μία ἀπὸ τὰ ἐσφαλμένα ἀποφθέγματα, πού ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῇ στὴ συνείδησι τοῦ λαοῦ, εἶναι, ὅτι ἡ φύσις δὲν κάνει ἄλματα. Μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε τὸ ἐναντίον! Ἡ φύσις προχωρεῖ μόνον μὲ ἄλματα, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ νοιώθῃ ὁ ἄνθρωπος· γιὰτὶ ξαφνικὰ θλέπει πὼς δὲν στέκεται πιά ἐκεῖ πού νόμισε πὼς στέκονταν. Ξαφνικὰ τὸν πιάνει μιὰ ἀρρώστεια, καὶ μ' αὐτὴ τοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ σκεφθῇ. Ξαφνικὰ τοῦ φαίνεται ἀνυπόφορη ἡ ζωὴ καὶ ξαφνικὰ τὴν ἀπορρίπτει μ' ἓνα μεγάλο πήδημα σὸ κενοῦ, γιὰτὶ δὲν μπόρεσε νὰ νοιώσῃ τὸ νόημά της.

Οἱ πλείστοι ἄνθρωποι δὲν ἀντιλαμβάνονται αὐτὰ τὰ ἄλματα, ἀλλὰ νοιώθουν μόνον τὴν ἀδυναμίαν τους.

ΚΡΙΣΙΣ—ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ—ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ἡ κρίσις πού ἐπέρχεται σὸ μέσον τῆς ζωῆς εἶναι ἀναπόφευκτη· δὲν τὴν γλυτώνει κανένας. Πολλοὶ ὅμως κάνουν πὼς δὲν τὴν βλέπουν νὰ ἔρχεται καὶ τὴν παραμερίζουν μὲ τέχνη. Βρίσκουν μύριες προφάσεις γιὰ νὰ δικαιολογήσουν πὼς κάτι ἀνώμαλο τοὺς συμβαίνει. Βασανίζουν τὸν ἑαυτὸ τους καὶ τὸ περιβάλλον τους μὲ τὸ παράξενο φέρεμά τους, ἐνῶ συγχρόνως θέλουν νὰ φαίνωνται πὼς τίποτε δὲν ἄλλαξε. Προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν τὰ προσχήματα ὡς πού νὰ μὴ μποροῦν πιά νὰ κρύψουν τὴ μεταβολή, ὡς πού νὰ φανῇ πὼς οἱ δυνάμεις τους ἐλαττώθησαν, πὼς ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας τους, ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς τους δὲν θρίσκει πιά στὴν αὐτὴ στάθμη.

Δὲν εἶναι δυστύχημα ἂν ἡ κρίσις καταλήξῃ σὲ ἀσθένεια. Ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια πέρνει ὁ ἄνθρωπος πολλὰ διδάγματα, πού ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσῃ ἡ κρίσις· ὅτι δηλαδή πρέπει ν' ἀλλάξῃ τὸν τρόπον ζωῆς.

Εἶναι γνωστοὶ οἱ τύποι τῶν ἀνθρώπων, πού ἀποφεύγουν κάθε κρίσι. Ὅλοι ξέρουν τὶς παιδαριώδεις γυναῖκες, πού ποτὲ δὲν ἐνηλικιώνονται, πού τὶς κηδεμονεύουν αἰωνίως πρῶτα οἱ γονεῖς καὶ κατόπιν οἱ σύζυγοι, καὶ πού δὲν ἔχουν μάθει νὰ περπατοῦν μόνες τους.

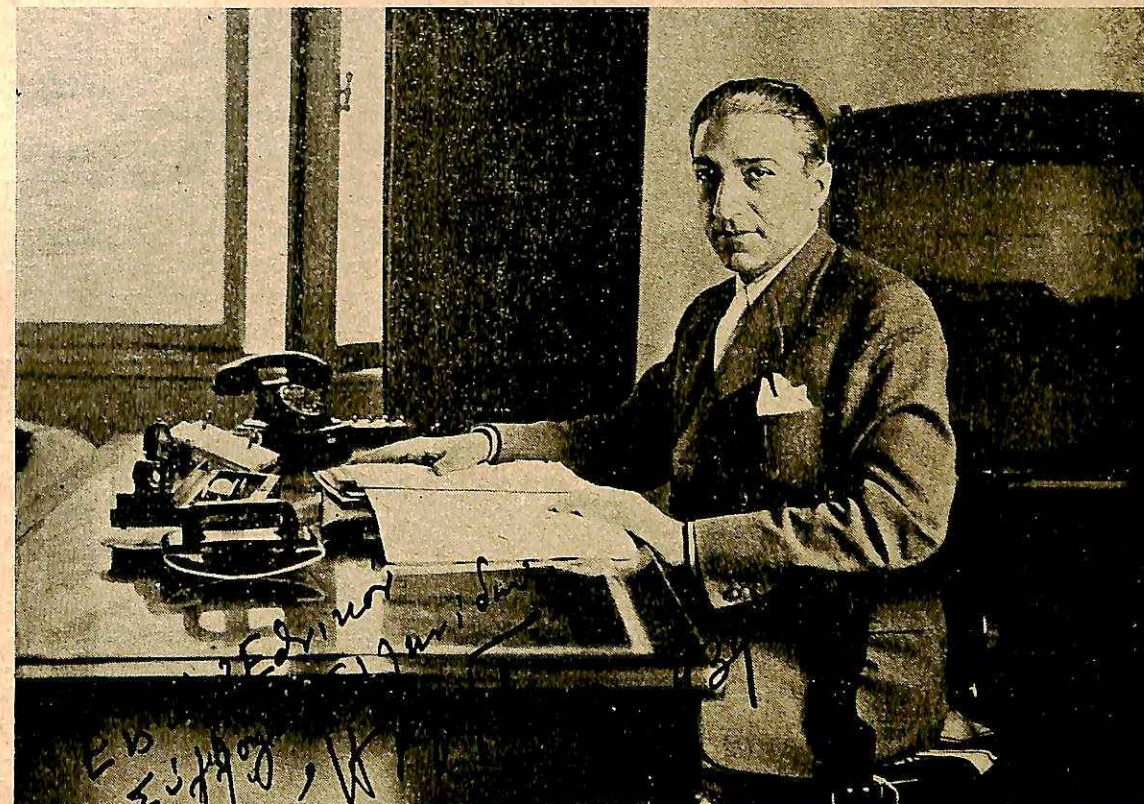
Ἐπίσης εἶναι γνωστοὶ οἱ νέοι μὲ πρόωρον ἀνάπτυξι, πού μένουν στάσιμοι μετὰ τὴν πρώτη τους ἐπιτυχία· ὡσαύτως γνωρίζομε τοὺς γέρους πού μὲ ὅλα τὰ 80 τοὺς χρόνια κορδώνονται, ὅχι ἐπειδὴ ἀνταποκρίνεται αὐτὸ πρὸς τὸν ἐσωτερικὸ τους κόσμον, ἀλλὰ ἐπειδὴ θέλουν νὰ φαίνωνται νεώτεροι, ἢ τὶς γρηῃς πού δὲν μποροῦν ν' ἀποχωρισθοῦν ἀπὸ τὰ νεανικά καμώματα. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι χωρὶς ἐξέλιξι, χωρὶς μοῖρα.

Ὁ βίος χωρὶς κρίσι εἶναι ἄμοιρος. Κάθε ἄνθρωπος θίγεται σήμερον ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον κρίσιν. Ἡ μετάβασις ἀπὸ μιᾶς ἱστορικῆς ἐποχῆς σὲ ἄλλη πρέπει νὰ γίνῃ αἰσθητὴ καὶ ἀπὸ τὸν πλέον ἀδιάφορον. Θὰ τὴν νοιώσῃ κατὰ τὸν πιὸ χειροπιαστὸ τρόπο στὴν οἰκονομικὴ τῆς ἐμφάνισι, καὶ ὁ πιὸ πλούσιος, ἔστω κι' ἂν τοῦ προξενήσῃ μόνον μερικὲς ἀϋπνίες καὶ νύχτες τρόμου, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμον πλοῦτος, πού νὰ εἶναι τελείως ἀσφαλής.

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος θέλει δὲν θέλει πρέπει νὰ παλαίσῃ ἂν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ καταποντισθῇ στὴν παγκόσμιον κρίσι. Ὅφειλε κάθε τόσο νάντικρύσῃ ἄλλοιῶς τὴ ζωὴ, νὰ συνηθίσῃ σὲ ριζικὲς μεταβολές, σὲ καινούριες ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, σὲ αὐξάνοντα πλοῦτον καὶ ἐλαττωμένην ἀσφάλειαν, σὲ πνευματικὲς ἐπαναστάσεις καὶ πολιτικὲς μεταβολές.

Ἐάν ὅμως μέσα στὴν παγκόσμιον κρίσι, πού διαρκεῖ ἤδη σὲ λανθάνουσα κατάστασι πενήντα χρόνια, καὶ θεθαίῳς θὰ διαρκέσῃ ἄλλα τριάντα, ἔάν πλάι στὴν παγκόσμιον κρίσι, ἐνσκόψῃ στὸν ἄνθρωπον καὶ ἡ κρίσις τῆς ζωῆς του, ἀλλοίμονο σ' ἐκείνους, πού θρίσκονται ἀνεργάστοι καὶ ἀπροπαρασκευάστοι γιὰ νὰ τὴν ἀντικρύσουν.

Ἡ σοβαρώτερα κρίσις εἶναι ἐκείνη, πού ὑφίσταται ὁ ἄνθρωπος, ἀφου πατήσῃ τὰ σαράντα. Σὲ παλαιότερους χρόνους, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξοῦσαν κατὰ μέσον ὅρον ὀλιγώτερον, πολλοὶ

Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. **Η. Κριμπᾶς** τοῦ ὁποῖου ἡ εὐρεῖα ἀντιλήψις διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν εἶναι γνωστὴ.

ὑπέκυπταν στὴν καμψὴ αὐτὴ τῆς ζωῆς καὶ ἀπέθνησκαν θύματὰ τῆς κρίσεως.

Καὶ τώρα ὅμως, πού γιὰ τοὺς περισσότερους τὰ 40 χρόνια ἀποτελοῦν τὸ μέσον τῆς ζωῆς, πολλοὶ πεθαίνουν ἀπροσδόκητα καὶ ξαφνικά. Σ' ἐκείνους ὅμως πού ζοῦν, παρατηροῦνται ριζικαὶ μεταβολαί. Στὰ σαράντα ἄνδρες καὶ γυναῖκες παχαίνουν συνήθως, γίνονται νοητοὶ, κουράζονται, δὲν περιποιοῦνται πιά τὸς πολλὸν ἑαυτὸ τους, δὲν δίδουν τόση προσοχὴ σὸν ντύσίμῳ τους, ἢ σιλουέττᾳ τους σβύνει κάπως.

Ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ λοιπὸς ρυθμὸς τῆς ζωῆς τους διαρρέει. Οἱ σχέσεις τους μὲ τὸ περιβάλλον γίνονται πιὸ χαλαραί, ἂν καὶ οἱ περισσότεροι ἀρνοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσουν καὶ προσπαθοῦν νὰ μένουν ἀγκυροβολημένοι στὶς μέχρι τοῦδε συνήθειές τους. Ἐχουν δηλαδή ἐντελῶς παραγνωρίσει τὸ νόημα τῆς κρίσεως, ἐνῶ ὑποφέρουν ἤδη τὰ ἐξ αὐτῆς δεινά.

Στὸ μέσον τῆς ζωῆς μας ὀφείλομεν ν' ἀποχαιρετήσωμεν τελειωτικὰ τὶς ἀντιλήψεις τῆς νεότητος. Ὁ ἀποχαιρετισμὸς εἶναι δύσκολος,

γιὰτὶ ὁ νεανικὸς ρυθμὸς θεωρεῖται ἀκόμα ἢ καθ' ἑαυτὴ ζωὴ. Ἀλλὰ σὸ μέσον τῆς ζωῆς πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν οἱ ἄνθρωποι τὶς χαρὲς ἐκείνες, πού γεμίζουν τὴ ζωὴ τῶν πλείστων ἀνθρώπων. Οἱ ὕλικές ἀπολαύσεις θὰ ἔρχονται σὲ δευτέρα μοῖρα. Τὸ φαγητὸ δὲν θὰ θεωρῇται πιά τόσο σπουδαῖο ζήτημα, ὁ ἔρως, ἡ σεξουαλικὴ ζωὴ δὲν θὰ κυριαρχῇ πιά ἐπὶ ὅλων τῶν σκέψεων. Οἱ ἐπιτυχίες χάνουν κάπως τὴ σημασίαν τους, οἱ φιλίες, οἱ παρέες παύουν νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν. Δὲν ἔχομε πιά τὴν αὐτὴ μανίαν ν' ἀποκτήσωμε δικὸ μας σπιτί, καινούρια ἐπιπλὰ κλ.

Τὸ κάθε τι πού χάνει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὶς νεανικὲς συνήθειες καὶ θλέψεις του, πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ μὲ κατὰ καινούριο· κάθε ἀπώλεια πρέπει νὰ φέρῃ ἓνα κέρδος.

Ὁ ρυθμὸς τοῦ βίου μετὰ τὰ σαράντα, ἦτοι σὸ μέσον τῆς ζωῆς μας, δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποκρυσταλλωθῇ. Ὑπάρχουν μὲν μερικοὶ πού μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς πρότυπα, ἀλλὰ πρόκειται πάντοτε γιὰ ξεχωριστὲς ὑπάρξεις, πού διεμόρφωσαν τὴ ζωὴ τους σύμφωνα μὲ τὴν ὥρι-

μη ηλικία. Αυτό όμως δεν ταιριάζει για πόν καθένα' κατ'ιτί που θα είναι καλό για όλους δεν έχει βρεθεί ακόμα, γιατί κανείς δεν το ζήτησε, και διότι ως τώρα σχετικώς λίγοι έφθαν στην ώριμη ηλικία. Τώρα μόλις, που επεκτάθη ο μέσος όρος της ζωής μας κατά 20 χρόνια, προκύπτει αυτό το ζήτημα.

Εκείνος που από τη νεότητα μεταβαίνει στην ώριμη ηλικία, καταλαμβάνεται φυσικά από κάποια μελαγχολία, γιατί θαρρεί πως από μια ζωή ολοκληρωμένη και δράσεως μπαίνει σε μια περίοδο αδρανείας και αναμνήσεων. Δεν είναι όμως έτσι. Και η ώριμη ζωή έχει τις χαρές και τις αξίες της, αρκεί να τις ανακαλύψει ο άνθρωπος. Αυτή δε η ανακάλυψις είναι υπόθεσις έντελως ατομική και κανείς δεν μπορεί να μάς βοηθήσει σ' αυτό. Δυστυχώς! Γιατί δεν έπρεπε να είναι ατομικό πρόβλημα το πως θα ζήσουν οι ώριμοι άνθρωποι. Κατά τη γνώμη μας έχουν κι' αυτοί πολλά, τουλάχιστον άλλα τόσα καθήκοντα, όσον οι νέοι, και όχι ολιγώτερον σπουδαία.

Πρέπει λοιπόν ο άνθρωπος ν' αντικρύσει το μέσον της ζωής του από την προοπτική των νέων γεγονότων. Όταν ξέρουμε πως σάν πατήσωμε τα σαράντα θρυσκόμαστε στο μέσον του βίου μας και όχι στην αρχή του τελευταίου τρίτου, όταν ξέρουμε πως είναι στο χέρι μας να προσθέσωμε στη ζωή μας ακόμα μερικά χρόνια, τότε η παρατήρησις μας θα είναι πιο ήρεμη και πιο αντικειμενική.

Η πιο συνηθισμένη εκδήλωσις της κρίσεως στο μέσον της ζωής είναι ο φόβος του θανάτου. Γύρω μας πεθαίνουν μερικοί συνομήλικοι από εξάντλησι των ζωτικών των δυνάμεων, γιατί δεν μπόρεσαν να νικήσουν την αρρώστεια που τους βρήκε.

Για πρώτη φορά νοιώθουμε πως δεν μπορούμε ν' αποτελειώσωμε αυτό ή εκείνο, σάν εξακολουθήσωμε να ζούμε με τον αυτό ρυθμό.

Πόσα χρόνια, λέει ο άνδρας στον έαυτό του θα μπορώ να είμαι ακόμα όρειβάτης! Πόσα χρόνια ακόμα, λέει η γυναίκα, θα μπορώ να έλκύσω τον άνδρα μου, ν' αποκτήσω παιδιά!

Στα σαράντα πρέπει να κάμωμε μια έπισκόπησι, τί μπορούμε ακόμα να κάμωμε. Θα σβύσωμε το ένα και το άλλο, που θ' απαιτήσει θυσιές, θα παραιτηθούμε μερικόν για να επιτύχωμε άλλα.

Αυτή η κατάσταση επαναλαμβάνεται στη ζωή συχνά, αλλά όταν είμεθα νέοι δεν ξέρομε πως μερικά πράγματα τ' αποχαιρετούμε τελει-

ωτικώς. Μόνον οι νέοι θαρρούν πως οι σωματικές, πνευματικές και ψυχικές δυνάμεις είναι ανεξάντλητες και μπορούν να τις θέσουν εις κίνησιν συγχρόνως και διαφοροτρόπως.

Εάν λοιπόν παραιτηθώμεν στο μέσον της ζωής από μερικά έπουσιώδη, αυτό δεν σημαίνει ότι η περίοδος αυτή του βίου είναι κακή· τουναντίον. ένέχει κατ'ιτί πολύ καλό, ότι αρχίζομεν δηλ. να χωρίζωμε τα ουσιώδη από τα έπουσιώδη, και ότι παραιτούμεθα εκείνων, που δεν ταιριάζουν πια με την ηλικίαν μας.

Δεν είναι δα και δυστύχημα ότι δεν μπορούμε πια να γυρίζωμε παντού—τουλάχιστον όχι με τα πόδια, ότι ώρισμένες διασκεδάσεις πρέπει να λείψουν, καθώς και μερικά φαγητά από το τραπέζι μας.

Από βιολογικής άποψως γράσκει πρώτα ο άνθρωπος στο σύστημα των άγγείων του, στον εγκέφαλο, στους αδένες, στη σπλήνα, στο στήθος, στους νεφρούς, σε όλα αυτά τα κέντρα παρατηρούνται μικρές αλλοιώσεις. Ο σκελετός χάνει την ελαστικότητά του, το δέρμα, την ελαστικότητά του. Η αντιδραστική δύναμις του όλου οργανισμού έλαττοῦται. Το πεπτικόν σύστημα λειτουργεί με βραδύτητα και δεν μπορεί ν' άφομοιώσει τα αυτά πωσα τροφών, όπως άλλοτε. Οι πνεύμονες δεν εργάζονται πια τόσο καλά, ο θώρακας αποστεοῦται και με τη σκληρύνει αυτή και τη δυσκολία της αναπνοής έχομε την καθ' έαυτή εικόνα του γηράματος.

Από τα 40 χρόνια πιέζεται η ζωή των πλείστων γυναικόν από το φόβο της κρίσεως ηλικίας. Αρχίζουν ν' αυτοπαρατηρούνται και να σημειώνουν μόνο τ' άρνητικά φαινόμενα. Κάθε μικρή άδυναμία, κάθε φυσικώτατος κεφαλόπονος, κάθε έξαψι ή ζάλη και ιδίως κάθε άνωμαλία είναι αίτια άνησυχιών. Η κρίσιμος ηλικία είναι τα χειρότερα χρόνια για τη γυναίκα, όχι στην πραγματικότητα, αλλά στη φαντασία της. Όλες οι άδιαθεσίες που παρουσιάζονται τότε προέρχονται χωρίς άμφιβολία από μια ψυχική διάθεσι. Ένας γνωστός γυναικολόγος είπε κάποτε, ότι οι γυναίκες θα έχουν την κρίσιμη ηλικία, όταν την θέλουν, και ότι δεν θα την έχουν ποτέ όταν δεν την θέλουν.

Η γυναίκα που ζή ζωή γεμάτη και ολοκληρωμένη, δεν έχει καιρό να φοβηται. Χρειάζεται θέβαια να νικήση κάθε σεξουαλικό πόθο και όρμη. Το να λέμε αιώνως πως η γυναίκα δεν έχει άλλον σκοπό, παρά να γεννή και ν' ανατρέφει παιδιά, να φροντίζει για το σπίτι και για τον άνδρα της, ώστε να μη της μένη καιρός για

τίποτε άλλο, είναι όρθο κ' έσφαλμένο συγχρόνως. Σωστό είναι, γιατί την έποχή που γεννᾷ και μεγαλώνει τα παιδιά της, καταναλίσκει όλες τις δυνάμεις της με τα καθήκοντα αυτά και τις φροντίδες του σπιτιού. Αλλά αυτά τα καθήκοντα γεμίζουν τα χρόνια από τα είκοσι ως τα σαράντα. Υστερα από τα σαράντα, όταν πια παιδιά μεγάλωσαν και ζούν τη δική τους ζωή, τί γίνεται;

Η έλάττωσις των οικογενειακόν καθηκόντων συμπίπτει συνήθως με την έποχή που αρχίζει η κρίσιμη ηλικία. Και είναι φυσικό, η γυναίκα, βλέποντας να μικραίνει ο ρόλος που έπαιζε, να νομίζει τον έαυτό της άχρηστο, και να φοβηται πως καταντᾷ περιττή. Εάν οι γυναίκες θέλουν να περάσουν άνόδυνα τους σκοπέλους της ζωής των, πρέπει, επί τη θέσει μιας ριζικής αλλοιώτικης ανατροφής, στη νεανική τους ηλικία, στα πρώτα χρόνια του γάμου των, να δημιουργήσουν πλάι στα καθήκοντα για τα παιδιά και το σπίτι, και μια άλλη πνευματική και ψυχική άπασχόλησι, πρέπει εκτός από τις φροντίδες τους για τον άνδρα και τα παιδιά, να δημιουργήσουν μια ζωή που να θαρίζεται στον έαυτό τους.

Ο κόσμος χρειάζεται γυναίκες, που να ξέρουν τί μπορούν να κάμουν, που να έχουν τόση αυτοπεποίθησι, και άνθρωπισμό, ώστε να μη χάσουν την ανθρωπίνη τους χάρι, όταν έλαττώνεται η γυναικεία τους έλκυστικότης. Οι γυναίκες αυτές πρέπει να μπορούν να κερδίσουν σε άνθρωπισμό, τι χάνουν από τη γυναικεία τους υπόστασι. Εάν το κατορθώσουν δεν θα χάσουν παραδόξως ποτέ τη γυναικεία γοητεία και την έρωτική τους χάρι.

Οι ολοκληρωμένες γυναίκες με αυτοπεποίθησι μένουν έπομένως νέες και ζωντανές· οι άλλες όμως, που νοιάστηκαν πάντοτε για μονόπλευρα ζητήματα, που τις άπορρόφησαν έντελως τα μητρικά και γυναικεία τους καθήκοντα, ή ζητήματα σεξουαλικά, βρίσκονται ξαφνικά μπρος σε δύσκολες μεταβολές. Με το να μοχθούν και να φροντίζουν για άλλους, και με το να λησμονούν τον έαυτό τους, μπαίνουν στην κρίσιμη ηλικία. Πως όμως μπορούν να ξαναβγούν, όταν έπιμένουν στη ζωή, που κάνουν και παραμελούν τον έαυτό τους;

Κάθε γυναίκα μπορεί ν' αποφύγη την κρίσιμη ηλικία. Χρειάζεται έπιμελημένη σωματική περιποίησις, άσκήσεις γυμναστικής και άναπνοής, λογική διάιτα, ενδιαφέρον για διανοητικά ζητήματα, πνευματική και ψυχική σταθερότητα.

Υπάρχουν γυναίκες που θρέθηκαν μέσα στην κρίσι και που με αξιοθαύμαστη ένεργητικότητα—ίσως και υπό την επίδρασιν ενός καινούριου πάθους—επανεκτήσαν πάλιν τα νεάτα τους και έκαμαν παιδιά στα πέννητα τους χρόνια, και μάλιστα παιδιά ιδιαιτέρως ώραία κι' έξυπνα.

Είναι θεβαιωμένο, ότι η γυναίκα μπορεί ν' αναβάλη την κρίσιμη ηλικία ανάλογα με τη σημερινή παράταση του βίου, δηλ. κατά 20 χρόνια. Στην έξωτερική τους εμφάνισι το κατάρθωσαν ήδη πολλές γυναίκες να μένουν νέες κ' έλκυστικές. Συμβαίνει όμως κάποτε ο έσωτερικός κάματος να διασπάση την έξωτερική εμφάνισι και τότε καταρρέουν οι γυναίκες και μαραινόνται γρήγορα.

Δεν κερδίζουν θέβαια πολλά με το να διατηρούνται έξωτερικώς νέες. Ός τόσο δεν πρέπει ούτε αυτό να υποτιμήσωμε. Η γυναίκα που άναγκάζεται να δείχνη μια κάποια νεανική στάσι, συνηθίζει πολλές φορές σε μια αυτοπεποίθησι και κυριαρχία του έαυτού της. Γι' αυτό μένει άκέραιο το αξίωμα, ότι οι γυναίκες (και οι άνδρες) όφείλουν να διατηρηθούν στην έξωτερική τους εμφάνισι ώραίοι κ' έλκυστικοί. Με αυτό κερδίζει ο κόσμος. Ούτε ο κόσμος, ούτε η γυναίκα όφειλεται τίποτε, όταν παραμελή τον έαυτό της, όταν παχαίνει, κακοντύνεται και σέρνοντας τον έαυτό της θαδίζει ως το τέλος, γιατί δεν τη νοιάζει πια για τίποτε, αφού δεν μπορεί πια να σαγηνεύση τον άνδρα.

Με το ν' άποκτήση η γυναίκα αυτοπεποίθησι, θα εξαφανισθί ο φόβος για την κρίσιμη ηλικία, και θα έχη ύπερνικήση κατά πολύ τα μειονεκτήματα που φέρει αυτή η περίοδος του βίου. Ο σκοπός της κρίσεως ηλικίας είναι, κατά τη γνώμη μας, ένας σταθμός που θα εγκαινιάση μια καινούρια ζωή. Τα συμπτώματα που παρουσιάζονται δεν σημαίνουν ένα τέλος, αλλά μια στροφή.

Οι αρρώστειες έχουν σκοπό να μάς πληροφορήσουν, ότι έκάμαμε σφάλματα στον τρόπο της ζωής μας, μάς δίδουν την ευκαιρία ν' αντίληφθούμε τα λάθη αυτά και να θγάλωμε από το σώμα μας τις τοξίνες. Το αυτό συμβαίνει και με την κρίσιμη ηλικία· δεν είναι τίποτε άλλο, από μια είδοποίησις, ότι έζησαμε έσφαλμένως, ότι πρέπει ν' αλλάξωμε τρόπον ζωής, να θρούμε άλλη προοπτική, άλλους σκοπούς.

Ότι τ' άνωτέρω δεν είναι οὔτοπια θ' αποδείξωμε στο άρθρον του προσεχούς τεύχους. Άλλως τε η οὔτοπια είναι, όπως λέγη ο ποιητής, «ή ιστορική έπιστήμη περί του μέλλοντος».

Φιλολογική Σελίς

Ἡ αἰώνια Μνηστή τῆς Χίου

Ἡ Χίος, ἡ πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, σκαρφαλώνει προσεκτικά στὰ πλάγια τοῦ λιμανιοῦ. Μὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ζοῦν ἐκεῖ εἶναι προνοητικοὶ κ' ἐξυπνοὶ· ἔχουν γυρίσει ὅλον τὸν κόσμον καὶ παντοῦ ἐπρόκοψαν.

Ἕνας Χιώτης λοιπὸν σὲ πολλές νύχτες ἀπνίας εἶχε ζυγίσει στὸ μυαλό του τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τοῦ γάμου, προτοῦ ν' ἀποφασίσῃ—ὄχι βέβαια νὰ παντρευτῇ—ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ν' ἀρραβωνιστῇ.

Οἱ συμπατριῶτες του ὅμως θεωροῦσαν ἐπιπόλαιο καὶ ἀπρόσεκτο αὐτὸ τὸ διάθημά του, γιατί ἡ νύφη ἦταν ἀπὸ τὴν Πάρο, ἀπὸ τὸ νησί, ποὺ στὰ παλῆα χρόνια εἶχε προδώσει τὴ σύμμάχου τοῦ τὴν Ἄνδρο. Αὐτὸ συνέθηκε μὲν πρὸ πολλῶν χιλιῶδων ἐτῶν, ἀλλὰ οἱ Χιώτες δὲν λησμόνησαν τὴν κακὴ αὐτὴ πράξι ὡς τὰ σήμερα, καὶ τραγουδοῦσαν:

«Μὰ δὲν θέλω ἀπ' τὴν Πάρο
μήτε κόττα νὰ τὴν πάρω,
μήτε αὐγὸ, μήτε κορκό,
μήτε πρᾶμα θηλυκό».

ὡς ἔβλεπαν τὸν πατριώτη τους νὰ παντρολογιέται μὲ τὴν Παριανή. Οἱ φίλοι τὸν ἀπέτρεπαν νὰ πάρῃ γυναῖκα, τῆς ὁποίας οἱ πρόγονοι δὲν στάθηκαν πιστοὶ πρὸ 3000 χρόνων. «Θὰ σὲ προδώσῃ», ἔλεγαν, «θ' ἀναπαριάσῃ!» Ἡ λέξις αὐτὴ, ποὺ τὴν ἔφτιασαν οἱ Χιώτες ἀπὸ τ' ὄνομα τοῦ ἁπιστοῦ νησιοῦ, ζῇ καὶ σήμερα ἀκόμα στὸ στόμα τοῦ λαοῦ, ὡς νᾶταν χθὲς ποὺ ἡ Πάρος φάνηκε προδότρια στὸ ἀδελφικὸ νησί.

Ὁ Γιάννης ὅμως, ὡς ἔρωτευμένος ποὺ ἦταν, ἔγραφε ὅλη τὴν ἱστορία αὐτὴ στὰ παλῆα του παπούτσια. Ἦταν ὁμορφὴ ἡ νύφη, ἡ Ἀρχοντούλα, ἦταν νέα καὶ πλούσια. Ὡς τόσο κάποιος δισταγμὸς τοῦμεινε μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιάς. Γιατὶ ἂν καὶ τὸν εἶχε λαθώσει ὁ φτερωτὸς θεός, ὡς τόσο ὡς ἀληθινὸς Χιώτης ἐκύτταζε νὰ προφυλάξῃ τὸ νοῦ του ἀπὸ τὰ θέλη τοῦ Ἑρώτος.

Προέβαινε λοιπὸν μὲ φρόνησι καὶ περίσκεψι, καὶ ἀπέφευγε ἐσπευσμένα διαθήματα, γιὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ καὶ θ' ἄλλαζε τότε μόνο τὰ δαχτυλίδια, ὅταν δὲν θὰ εἶχε πιά οὔτε ἴχνος ἀμφιβολίας γιὰ τὴν πίστι τῆς Ἀρχοντούλας. Προσ-

παθοῦσε μὲ κάθε μέσο νὰ μὴ ἐκτεθῇ, εἶχε καιρὸ, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ θιασθῇ.

Κάθε νύχτα λοιπὸν ἐτριγύριζε τὸ σπῖτι τῆς καλῆς του, συντροφευμένος ἀπὸ ἕνα φίλο του. Γιατὶ οἱ Χιώτες πηγαίνουν δυὸ-δυο, γιὰ νὰ βοηθήσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἀλλὰ κυρίως γιὰ ν' ἀκούῃ ὁ ἕνας ὅ,τι τυχὸν θὰ ξέφευγε στὸν ἄλλο.

Τρεῖς φορές χτυποῦσεν ὁ Γιάννης τὴν πόρτα τῆς κοπέλλας καὶ τῆς φώναζε μὲ φωνὴ χαϊδιά-ρική:

—Ἀρχόντου!; Ἀρχόντου!; ἤκουσές το;
Κι' ἀπὸ μέσα ἡ Ἀρχοντούλα ἀπαντοῦσε:
«Ἦκουσά το, Τζάνη!»
«Καλά!» ἔλεγε. «Αὐριο πάλι θάρθῶ», κ' ἔφευγε.

Ἔτσι πέρασαν μῆνες, χρόνια, δεκαετηρίδες. Μόλις σουρούπωνε, πήγαινε, χτυποῦσε τρεῖς φορές τὴν πόρτα τῆς Ἀρχοντούλας, περιμένε τὴν ἀπάντησί της καὶ φεύγοντας τῆς ἔλεγε πῶς θὰ ξαναγύριζεν αὐριο.

Μιά θραδιὰ ὅμως, γιὰ πρώτη φορά δὲν ἔλαβε ἀπάντησι.

—Ἀρχόντου!; ἔφώναξε ταραγμένος. «Ἀρχόντου!; ἤκουσές το;»

Τοῦ κάκου στάθηκε καὶ περιμένεν ὁ Γιάννης ἔχοντας τὰ γένεια του, ποὺ εἶχαν πιά ἀσπρίσει. Τίποτε δὲν ἀκούστηκε.

—Ἀρχόντου!;

—Πᾶμε, εἶπε τότε ὁ φίλος ποὺ τὸν συνώδευεν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. «Πᾶμε, γιατί ἡ ἀρραβωνιαστικὴ σου κουφάθηκε πιά καὶ γέρασε ὡς καὶ σένα».

Μοιχεῖα στὴν Ἀμοργό

Μόνο κάθε δεκαπέντε ἔρχεται τὸ θαπὸρι στὴν Ἀμοργό, στὸ ἡλιόλουστο νησί τῶν Κυκλάδων, στὴ λησμονημένη αὐτὴ γωνιά τῆς γῆς, ποὺ ἀπ' ὅλες τῆς ἑλληνικῆς χώρες, ἔχει τὴν πιὸ ὡραῖες γυναῖκες. Καὶ ὁ ταξιδιώτης, ποὺ τὸ πόδι του πατάει στὸν εὐλογημένον αὐτὸ τόπον, ἀπορεῖ πῶς ἡ γῆ δὲν κουράστηκε ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς πλάσεως νὰ στρέφεται γύρω ἀπὸ τοὺς πόλους τῆς καλλονῆς καὶ τοῦ φύλου, ποὺ τὴν ἐνσάρκωνει.

Τίποτε σχεδὸν δὲν ἔρχεται ἀπ' ἔξω γιὰ νὰ διαταρᾷ τὴ γαλήνη τοῦ νησιοῦ. Ἡ ὁμορφιά ἐκεῖ δὲν ἔχει τὴν ξένη ἀσχημιά, γιὰ μέτρο συγκρίσεως, καὶ συνεπῶς δὲν γνωρίζει τὴν ἴδια τῆς ἀξία. Καὶ πουθενὰ ἄλλοῦ δὲν θὰ μπορούσες νὰ πεισθῇς, πῶς οἱ μέρες τοῦ Θεοῦ γίνονται μέρες κοινές, καθημερινές, ἂν κάθε ἡμέρα ἦταν Κυ-

ριακή, καὶ ὅτι τὸ θαῦμα θ' ἀπογυμνώνωνταν, θὰ γίνωνταν κοινὸ, μόλις θρискόνταν ἀντιμέτωπο στὴν πραγματικότητα. Γιατὶ ὡραῖο εἶναι πάντοτε τὸ πιὸ ὡραῖο.

Τὰ κορίτσια λοιπὸν στὴν Ἀμοργό, ἂν καὶ εἶναι πραγματικὰ ὡραῖα, δὲν νομίζουν πῶς εἶναι πιὸ ὡραῖες ἀπὸ τῆς ἄλλης γυναῖκες τοῦ κόσμου. Κ' ἐπειδὴ δὲν ξέρουν τίποτε γιὰ τὴν ὁμορφίαν τους, δὲν φροντίζουν νὰ μένουν ὡραῖες. Οἱ θαρειές δουλειές γιὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτο τῆς μαραινουν πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα. Στὰ λεῖα μέτωπά τους χαράζει ριτίδες ὁ καθημερινὸς μόχθος. Καμμιὰ φωτεινὴ ἀχτίδα, κανένα μυστήριο δὲν διαφαίνεται στὴ βασανισμένη ζωὴ τῶν σκλάβων αὐτῶν τῆς δουλειᾶς· τὸ βασιλικὸ τους θάδ' σ' αὐτὰ ἐξαφανίζεται καὶ σέρνονται ὡς σκιὲς τοῦ ἑαυτοῦ των.

Ἡ γυναῖκα τοῦ παντοπώλη ἐδόουλε ἀπὸ τὸ πρῶτον ὡς τὸ θράδυ γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς στὰ μποστανία, στὸ χωράφι, στὸν κῆπο, στὸ μαγειριό, στὸ μαγαζί. Μὲ ὅλες αὐτὲς τῆς ἐννοίας, εἶχε κι' αὐτὴ γεράσει πρόωρα. Ὁ ἄντρας τῆς ἐρωτοτροποῦσε τότε μὲ τὴ δούλα, ποὺ ἦταν νέα καὶ ἡ ὁμορφιά τῆς δὲν εἶχε ἀκόμα μαραθῇ ἀπὸ τὴ σκληρὴ βιοπάλη. Μιά μέρα ποὺ ἐκάθησαν ὅλοι—ὁ ἄντρας, ἡ γυναῖκα, τὰ παιδιὰ καὶ ἡ δούλα—νὰ φᾶν, ὁ παντοπώλης ἔρριξε στὴν ὡραῖα κοπέλλα μιὰ ματιά, ποὺ καλύτερα νὰ μὴ τὴν εἶχεν ἰδῇ ἡ γυναῖκα του.

—Ἄντρα μου! φώναξε τότε, καὶ ἡ ζήλεια ἔπνιξε τὴ φωνή της, δυὸ καρπούζια μ' ἕνα χέρι δὲν πιάνονται.

Ὁ παντοπώλης ἄσπεξε ἀμέσως τὴ συμβολικὴ αὐτὴ εἰκόνα, γιατί ὅπως οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς χρόνους, ἀρέσκονταν κι' αὐτὸς νὰ βλέπῃ τὴ ζωὴ παραστατικὰ. Γέλασε, ἔκαμε νεῦμα στὴν κοπέλλα νὰ τοῦ φέρῃ δυὸ καρπούζια, καὶ εἶπε στὴ γυναῖκα του! «Διάλεξε, μὲ ποῖο θέλεις νὰ παραβληθῇς».

Ἡ γυναῖκα ἦταν περίεργη, τί θὰ ἔκανε, καὶ ὑπέδειξε τὸ ἕνα καρπούζι. Ὁ ἄντρας τὸ ἔκοψε, ἔφαγε τὴν κόκκινη σάρκα κ' ἔφτυσε τοὺς μαύρους σπόρους σ' ἕνα πιάτο. Ἐμείναν μόνον οἱ πικρὲς πράσινες φλούδες. Αὐτὲς τῆς ἔπλυνε στὸ χέρι του, ἀκούμπησε ἐπάνω τὸ δεύτερο καρπούζι κ' ἔτσι, φυσικά, μπορούσε νὰ πιάσῃ μ' ἕνα χέρι καὶ τὰ δυο.

Ἡ γυναῖκα κατάλαβε πολὺ καλὰ τί ἤθελε νὰ πῇ—ἔφερε πῶς πρὸ πολλοῦ ἦταν τόσο λίγο ἑλκυστικὴ, ὅσο ἦτο καὶ τὸ φαγωμένο καρπούζι. «Καλά!» εἶπε κ' ἔδειξε τὸ δεύτερο καρπὸ ποὺ συμβόλιζε τὴ νεαρά δούλα. «Τὸ παραδέχομαι, μὰ φᾶγε καὶ τοῦτο».

Ὁ ἄντρας, θέλοντας καὶ μὴ, καὶ ὑπερχορτάτος, ἀναγκάστηκε ὡς τόσο νὰ φάῃ καὶ τὸ ἄλλο καρπούζι. Δὲν ἔμεινε κι' ἀπ' αὐτὸ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τῆς φλούδας καὶ τοὺς μαύρους σπόρους.

—Τὸ βλέπεις; εἶπε ἡ γυναῖκα στὴν κοπέλλα, ποὺ τῆς εἶχε κλέψει τὴν καρδιά τοῦ συζύγου της. Ἔτσι θάρθῃ ἡ ἡμέρα, ποὺ καὶ σένα θὰ μαραθῇ ἡ ὁμορφιά σου. Τί θὰ κάμῃς τότε; Ἡ δούλα, νοιώθοντας τὰ θριαμβευτικὰ της

νειάτα, ἐσούφρωσε τὰ ροδοκόκκινα χεῖλια τῆς καὶ ἐσήκωσε τοὺς ὤμους:

«Τί μπορούμε νὰ κάνωμε;» εἶπε, «αὐτὴ εἶναι ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων!»

Ἡ γυναῖκα ὅμως, ποὺ μοχθοῦσε ἀπὸ τὴν αὐγὴ ὡς τὸ θράδυ γιὰ τὸ σπῖτι καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ της, καὶ ποὺ οἱ φροντίδες τὴν εἶχαν γεράσει, ἐπῆρε τοὺς σπόρους, ἐβγῆκε στὸ περιθώρι καὶ τοὺς φύτεψε, γιὰ νὰ θγοῦν καινούριοι καρποὶ, λέγοντας! «Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ φορὰ τῶν πραγμάτων!»

Μετάφρασις Ε. Ρ.

Götz von Niebelschütz

(Ἀπὸ τὰ Νεο-Ἑλληνικά Ἀντικαθρεφτίσματα)

Ὡρα μελαγχολίας

Γιὰ κάθε στάλα εὐτυχίας
μιὰ στάλα πόνου θὰ ζυγίζεις.

Χθὲς γιόμα ἦταν γαλάζιοι οἱ οὐρανοὶ καὶ σήμερα θαριοὶ καὶ χλωμιασμένοι. Κλωστή, κλωστή ἀτσάλινη θροχὴ τὸν πόνο στὴν καρδιά μου σφιχτοδένει. Πικρόχολο ἕνα δάκρυ καὶ στεγνὸ τὸ αὐπνο μάτι στράγγιξε καὶ τρέμει.

Λέω, ἄχ, νάμουναι παιδί μικρὸ ὅ,τι ποθεῖ ἡ καρδιά μου νὰ τολμοῦσα. Μάταια ζητῶ τὴν ἄδολη χαρά. Παράτησα τὴν μάνα ποὺ ἀγαποῦσα καὶ βρέθηκα στὴν ξένη αὐτὴ φωλιά καὶ πῆρα ἄντρος ἀγάπη στὴν καρδιά.

Τοῦ κάκου, γιὰ μιὰ στάλα εὐτυχίας μιὰ στάλα πόνου πάντα θὰ ζυγίζεις.

Φθινόπωρο στὴν Ἀττικὴ

Πρῶτ', καὶ γλυκορόδισε ἡ αὐγὴ καὶ σ' ἄσημένιο τῆς ἐλαῆς κλαδί ὡς κρουσταλένια χάντρα ἡ δροσιὰ ἐμέστωσε καὶ σείεται στολισμένη σ' ἐφτάχρωμη τοῦ ἡλίου φορεσιά, ποὺ ἡ πρώτη ἀχτίδα ἡ ξέφωτη τῆς φέρνει. Κι' ἀπ' τοὺς θαμποὺς ὀρίζοντας πρὸ πέρα ἡλιοχάρη τοῦ φθινοπώρου μέρα, γυρνώντας ἀπ' τὰ θάρυντα βουνά, τὴν πᾶχνη ξεδιπλώνει καὶ περνᾷ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΛΑΚΩΤΑΡΗ

(Ἀπὸ τοὺς «Λερισμούς»)

Ἐνισχύσατε τὰ Μαθητικά Συσσίτια

—Βοηθήσατε ὅλοι τὰ μαθητικά συσσίτια. Ἐχομεν ὑποχρέωσιν νὰ δώσωμεν εἰς τὰ ἐστερημένα παιδιὰ τὴν μεγάλη χαρὰ τῆς τροφῆς καὶ εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ ἀσθενικὰ τὴν ὑγείαν.

—Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες! ἀπαντήσατε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, καὶ ἐνισχύσατε τὰ μαθητικά συσσίτια. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν μαθηταὶ νησιτικοί, ὅπως ἐτόνισεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἡ κ. Λέλα Ι. Μεταξά.

Τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κοινωνίας ἐπιβάλλει τοῦτο.

—Ἡδη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Λέλα Ι. Μεταξά ἀνέλαβον τὴν διατροφήν 4 μαθητῶν κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος.

Ἀπὸ τὰ Θέατρά μας

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Νὰ θυμίσουμε στὴν κ. Ἀνδρεάδῃ τὰ χιλιοειπωμένα λόγια, ὅτι «ἡ τέχνη δὲν εἶναι θέλει, ἀλλὰ δύνασθαι». Ἡ εὐγενικεὶα αὕτη καλλιτέχνης, ποὺ ἀνέλαβε νὰ γνωρίσῃ στὸ Ἑλληνικὸ κοινὸ τὴν «Κυρά τῆς Θάλασσας» τοῦ Ἰψεν, ἔχει θέβαια τὴ συμπάθειά μας, ἀλλὰ καὶ ὅλη μας τὴν κατάκρισι. Ὁ πνευματικὸς τῆς μόχθος, τὸ ἱκαρικό τῆς πέταγμα πρὸς τὰ ψηλά δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συγκινή. Δὲν δικαιώνεται ὅμως στὴ συνειδήσί μας, ὅταν ἀφελῶς περιπλέκεται σὲ τέτοιους συντριπτικοὺς ρόλους, ὅταν ἐμπιστεύεται τέτοια ἔργα σὲ χέρια ἡθοποιῶν, οἱ ὅποιοι δὲν διαθέτουν οὔτε κἀν τὰ στοιχειώδη μιμικὰ καὶ φωνητικά προσόντα. Ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐκτελεστῶν συνολικὰ ὄχι μονάχα δὲν ἐπλησίασε τὶς πνευματικὲς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰψενικοῦ θεάτρου, ἀλλ' ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες στιγμὲς ἀνεκτές, δὲν παρέχει ἔδαφος γιὰ ν' ἀπασχοληθῇ ἡ κριτική.

Ἀκόμα καὶ τὰ σκηνικά τοῦ κ. Βακαλοπούλου δὲν ἀνταπεκρίθησαν στὶς πνευματικὲς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου. Ἕνα ἀπέριττο σκηνικόν, ποὺ νὰ μὴν ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴ τοῦ θεατῆ ἀπὸ τὸ λόγο, θάπρεπε νᾶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεσι. Ἡ «Κυρά τῆς Θάλασσας» ἀποζητᾷ σκηνογραφία σύμφωνη μὲ τὸ θαθὺ, ὅσο καὶ

παγκόσμιον πνευματικὸ τῆς περιεχόμενου, καὶ ὄχι μὲ ἑξωτερικὲς καὶ τυχαῖες ρεαλιστικὲς ἢ συρρεαλιστικὲς ἀποδόσεις Νορβηγικοῦ τοπεῖου. Τὰ κοστουμια σύμφωνα κι' αὐτὰ μὲ τὸ ὅλο πνευματικὸ κακοπάθημα τοῦ ἔργου. Ἡ Ντοῦζε, ἡ μεγαλύτερη ἐρμηνεύτρια, μὲς στὸ διεθνὲς θέατρο τῆς «Κυράς τῆς Θάλασσας», ὠδηγημένη ἀπ' τὴν ἀσύγκριτη καλλιτεχνικὴ διαίθησίν της, ἐμφανίζοταν ὡς Ἑλὶδα ἀπλᾶ ντυμένη καὶ μοναχὰ καλυμμένη μὲ πέπλους. Τὸ ὅτι ἕνας ἐπιχειρηματίας ἱμπρεσάριος τὴν ὑπεχρέωσε κάποτε νὰ ντυθῇ στὸ ρόλο αὐτὸ πολυτελῶς καὶ ἐπιδεικτικά, τὸ θυμώταν σὰν μιὰ προσβολὴ πρὸς τὴν τέχνη.

«Μιὰ ἀπλὴ γυναῖκα — ἔλεγε — ἐνός πτωχοῦ ἐπαρχιώτη γιατροῦ σὲ κάποια γωνιά τῆς Νορβηγίας, τόσο ἀνάρμοστα φορτωμένη στὴ ράχι τῆς Παριζιάνικα μοντέλα». Ποῖος ἄραγε ἔδω νὰ φόρτωσε στὴ ράχι τῆς κ. Ἀνδρεάδῃ τὶς κομψὲς καὶ συνεχῶς ἐναλλασσόμενες τουαλέτες, κατάλληλες «pour épater les Bourgeois, μὰ τελείως ἀκατάλληλες γιὰ ὅσους θεατὰς διαθέτουν κάποια πνευματικότητα.

Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ εἶχε καταλάβῃ ἡ κ. Ἀνδρεάδῃ, ὅτι στὸ θεάτρό της προσελκύει μιὰ ἰδιαίτερη τάξι κοινού, ποὺ ἐνδιαφέρεται περισσότερο νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὶς δημιουργίες τῶν ραπτικῶν οἰκῶν, παρὰ τὶς θεα-

τρικὲς δημιουργίες τῆς ἰδίας. Κι' ἀληθινά, αὐτὸ εἶναι δυστυχῶς μιὰ γενικὴ τάσι τῶν σημερινῶν κακῶν καιρῶν, ποὺ παρατηρεῖται τελευταῖα στὸ θεάτρό μας. Μιὰ ἐξεζητημένη δηλαδὴ ἐπίδειξις τουαλετῶν, ὑπέρκομψων ἐμφανίσεων, «super smart», ποὺ ἀπομακρύνουν ὁλότελα, τὶς περισσότερες φορὲς τὴν ἀληθινὴ ἔννοια τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸν καλλιεργημένο θεατῆ.

Ἄν ὁ κ. Σαραντίδης κατῶρθωνε νὰ ἐμποδίσῃ τὰ τόσα τρωτά, τότε πιθανὸν ἡ ὅλη παράστασις νὰ ἔπαιρνε τὸν τόνο μιᾶς εὐσυνείδητης μαθητικῆς ἐπιδείξεως, καὶ θάταν κἀτι καὶ αὐτό. Γιατὶ ἂν ἀντικρύσουμε τὸ παίξιμο ὀρισμένων ἡθοποιῶν ὡς σπουδῇ, τότε πολλὰ εὐνοϊκὰ μποροῦν νὰ εἰπωθοῦν γιὰ τὴ νέα ἡθοποιά, ποὺ ὑπεδύθη τὴ Μπολέττα καὶ πολλὰς καλὲς στιγμὲς νὰ ξεχωρισθοῦν μὲς στὸ σύνολο τῶν νέων ἡθοποιῶν. Ἀφοῦ ὅμως δὲν ὑπῆρχαν καλλιτέχνες γιὰ τὴν ἀπόδοσι, τότε γιὰ τὴν ἀναισθησὴν τὸ λεπτὸ αὐτὸ ψυχογραφικὸ δρᾶμα τοῦ Ἰψεν, καὶ μάλιστα μὲς τὴν τόσο μεγάλη, τὴν τόσο ἀκατάλληλη γιὰ ἔργα τέτοιας ὕφους, αἰθουσα τοῦ «Πάλλα».

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ Βασιλικὸ θέατρο εἶχε τὴν καλὴ ἔμπνευσι νὰ δώσῃ μιὰ σειρά παραστάσεων ἀπὸ ἑπαναλήψεις ἀρχαίων δραμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν «Ἠλέκτρα», ποὺ ἀντίκρυσε τὸ φῶς ξένων θεατρικῶν σκηνῶν. Καὶ μόνο τὸ γεγονὸς, ὅτι οἱ Ἕλληνες καλλιτέχνες βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν χάρις στὴν καλὴ καὶ θαρραλέα ὀργάνωσι τοῦ κ. Κωστή Μπασιτῆ νὰ ἐμφανισθοῦν μπροστά σὲ ξένο κοινόν, καὶ μάλιστα μεγάλων Εὐρώπαικῶν κέντρων, γεμίζει ἱκανοποίησι κάθε αἰσθαντικὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Ἡ ἀναγνώρισι τῶν καλλιτεχνικῶν ἰδιοτήτων τῆς ράτσας μας, μὰ καὶ ἀκόμα ἡ κοινωνικὴ ἐμφάνισι τῶν ἡθοποιῶν μας σὲ ξένους καλλιτεχνικοὺς κύκλους, ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸ βῆμα προόδου γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ θέατρο, τὸ τόσο ἄλλοτε παραμελημένον.

Γι' αὐτὸ καὶ πολλὰ γράφθηκαν ἀπ' τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸ τύπον γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς αὐτὲς ἐμφανίσεις τοῦ Βασιλικοῦ μας θεάτρου στὶς ξένες σκηνάς.

Ἀκριβῶς ὅμως ἡ ἐπιτυχία αὕτη καὶ τὸ δρᾶμα μιᾶς καλλίτερης αἰρίας, ἐπιβάλλουν σὲ κριτικούς καὶ καλλιτέχνες μιὰ θαυτέρη αὐτοκριτικὴ καὶ ἕνα αὐστηρότερον αὐτοέλεγχον. Ὅχι γιὰ τὸ τί φαινόμενα εἶναι ἡ γιὰ τὸ τί μπορέσαμε νὰ φανοῦμε στοὺς ξένους, μὰ γιὰ τὸ τί ἀκριβῶς εἶμαστε.

Οἱ ἐνθουσιῶδεις ξένες κριτικὲς ποὺ γράφθηκαν σχετικὰ μὲ τὴν ἐρμηνεία τῶν καλλιτεχνῶν μας στὴν «Ἠλέκτρα» καὶ στὸν «Ἀμύλετ», τιμητικώτατες θέβαια καὶ φιλοφρονέστατες, δὲ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀποκοιμίσουν μὲ χασμουρητὰ κατὰπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ.

Γνωρίζουμε τοὺς ἡθοποιούς μας, κ' ἔχομε χρόνια ὁλόκληρα παρακολουθήσει ὅλες τὶς δυ-

νατότητες τῆς ἐξελίξεως τοῦ ταλέντου τους. Δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ξαφνιάσουν, δὲν μποροῦν νὰ μᾶς «ἀποκαλύψουν» καινούργιες πλευρὲς τῆς ἀποδόσεώς των, καὶ ἰδίως ἀπὸ ξένες κριτικὲς, ποὺ γράφτηκαν σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκῇ. Μᾶς τιμοῦν οἱ κρίσεις αὐτὲς θέβαια καὶ μᾶς ἐνθουσιάζουν. Μᾶς ἐνθουσιάζουν γιὰτὶ μπορέσαμε νὰ εὐχαριστήσουμε τοὺς ξένους καὶ νὰ σταθοῦμε εὐπρόσωπα στοὺς ξένους καλλιτεχνικοὺς στίβους τῶν ὀραίων δημιουργιῶν. Μὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ ἀρκεσθοῦμε στὶς εὐγενικὲς κρίσεις των, μὲ τρόπο, ποὺ νὰ μᾶς δημιουργοῦν ἱερὰ «ταμποῦ» ἀνεξέταστα καὶ ἀδιαπέραστα.

Μὲ καλὴ πίστι καὶ πρὸ πάντων μὲ θάρρος, μὲ τὸ καθήκον τοῦ πνευματικοῦ χρέους καὶ μόνον, ὅς ἐρευνήσουμε θαθεῖα τὸν ἑαυτὸ μας καὶ κριτικοὶ καὶ καλλιτέχνες, ὅς προσπαθήσουμε χωρὶς νὰ γινόμεσθε τὰ ἐταιρόφωτα τῶν ξένων, νὰ βροῦμε τὶς ἀδύνατες πλευρὲς μας καὶ ὅς μελετήσουμε τὸν τρόπο τῆς καλλίτερης δυνατῆς βελτιώσεώς των.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

Ἑρμιοκκλήσι

Σημαίνουν ὅλες οἱ ἐκκλησιές, οἱ χίλιες οἱ καμπάνες, φτάνει ἡ Λαμπρὴ. Τὸ ἑρμιοκκλήσι εἶναι κλειστὸ καὶ καρτερεῖ.

Χίλιοι πιστοὶ μέσ' στὸ χλιαρὸ κι' ὀλδῶτο σκοτάδι τοῦ Ἀπρίλη πᾶν στὶς φωτερὲς τὶς ἐκκλησιές καὶ προσκυᾶν.

Τὸ ἑρμιοκκλήσι καρτερεῖ στὴ λημονιά. Τὸ καίει πόνος κρυφός. Λαμπρὴ κι' ἡ Πύλη τοῦ κλειστοῦ, κι' οὔτε ἕνα φῶς.

Μὰ, νά, ἡ κοπέλλα ἡ Βιολαντῶ κρατώντας πᾶει, πασχαλινὴ λαμπάδα στὸ ἑρμιοκκλήσι τὸ φτωχὸ καὶ προσκυᾶει.

Λαμπρὴ, φουντώσανε οἱ ἀνθοί, μεστώσανε τὰ κλώνια καὶ τὸ κορμί, καίνε στὰ στήθεια τὰ σιητὰ πόθοι, λυγμοί.

Σὰν ἐκκλησιάκι ἐρμιοκκλήσι φτωχοῦλα μου θλιμμένη, τί καρτερεῖς; Κανεὶς δὲν ἔφερε γιὰ σὲ κερί Λαμπρῆς....

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ-ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Μητέρα και Παιδί στην Ίαπωνία

Η Ίαπωνέζα με την ιδιόζουσα χάρι και τη ταπεινοφροσύνη της έχει σαγηνεύσει όλον τον κόσμο. Είναι γνωστό το βιβλίο του Λευκαδίου Χόρν «Κοκορό», αλλά και το μελόδραμα του Πουτσίνι «Μαντάμ Μπαρτερφλάυ, αν και οι Ίαπωνέζοι θεωρούν μερικές σκηνές του προσβλητικές για την εθνική τους αξιοπρέπεια. Τα έργα όμως αυτά, εάν προσθέσωμεν και τα βιβλία του Πιέρ Λοτί, διασημίζουν τη χάρι της Ίαπωνέζας, την ωραία της ψυχή και τον άφωνό της ήρωισμό. Μέσα στην καρδιά της κρύβει η γυναίκα της Ίαπωνίας στοιχεία πίστεως του Κονφουκισμού, του Βουδδισμού, του Σιντοισμού, αλλά και την ιδιόζουσαν, Ίαπωνική θρησκευτική λατρεία προς τη φύσι και τους ήρωας της χώρας. Είναι δύσκολο να καθορισθί ποιον απ' όλα αυτά δίδει τον ξεχωριστό χαρακτήρα στην Ίαπωνέζα. Ένα όμως είναι βέβαιον, ότι — όπως κι' αν επηρεάσθη η Ίαπωνία κατά τις τελευταίες δεκαετίδες από τον Εύρωπαϊκό πολιτισμό—πρωτεύοντα ρόλο στη ζωή της γυναίκας παίζει η μητρότης. Εάν σε πόλεις, όπως το Παρίσι, αναλογεί σε κάθε γάμο μισό παιδί, η Ίαπωνία αποτελεί το άκρον αντίθετο! παρουσιάζει πλήθος παιδιών, ταχυντάτην αύξησι πληθυσμού, που δεν χρειάστηκε ποτέ καμμίαν ένθάρρυνσι. Έτσι είναι σήμερα η Ίαπωνία ή χώρα που έχει τον πιο πυκνό πληθυσμό, έχει τον μεγαλύτερο αριθμό κατοίκων ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο γεωργικής εκμεταλλεύσιμου γης.

Παιδιά είναι εκείνο που περιμένουν οι Ίαπωνες κυρίως από τη γυναίκα. Το παιδί θα στερέωση τη θέσι της συζύγου μέσα στην οικογένεια του άνδρος υπό την κυριαρχία της μητέρας του. Μπορούν να την διώξουν, όταν δεν άρεση της πεθεράς (με την Εύρωπαϊκήν επιρροήν αλλάζουν τώρα κάπως τα πράγματα). Το κεφαλαιώδες όμως είναι ότι σαν γίνη η γυναίκα μητέρα, ανήκει πια τελειωτικώς στην οικογένεια του άνδρος.

Η Ίαπωνέζα θηλάζει το παιδί της επί πολύν καιρό. Το φέρνει μαζί της στην πλάτη, εφόσον δεν τ' αναλαμβάνουν τ' αδέρφια του. Με όλον τον έξευρωπαϊσμό, χωρίζεται έντελώς από τη γενική ζωή ή σχέσις της μητέρας με το παιδί.

Ο μορφωμένος άνδρας σπουδάζει συνήθως στην Εύρωπη και κατόπιν θέβαια ξεχωρίζει, και ως προς την ένδυμασίαν του και την επαγγελματική του ζωή, από τη λοιπή οικογένεια. Σε μερικά, Ίαπωνικά σπίτια υπάρχουν μάλιστα Εύρωπαϊκά διαμερίσματα με Εύρωπαϊκά έπιπλα και προστά στους άλλοδαπούς, χωρίς να τους αναγκάζουν να βγάζουν τα παπούτσια τους, όπως γίνεται στο Ίαπωνικό διαμέρισμα. Ο κόσμος της μητέρας και του παιδιού έμεινε πολύ περισσότερον έντός της εθνικής παραδό-

σεως. Εκεί διατηρείται ο παληός ρυθμός, ή όμορφιά του Ίαπωνικού σπιτιού.

Για την ανατροφή των κοριτσιών καταβάλλονται ιδιαίτερες προσπάθειες, κατά τους Ίαπωνας όφείλει η γυναίκα να έχει έπτά αρετές! να είναι υπάκοη στους γονείς του άνδρος της, να γεννά πολλά παιδιά, να μη είναι διεφθαρμένη και ζηλιάρα, να μη έχει κακές αρρώστιες, να μη είναι φλύαρη, και να μη κλέβη. Εκτός αυτού πρέπει να γνωρίζη την ιεροτελεσσία της παρασκευής του τσαγιού, την τέχνη να στολίζει όμορφα με λουλούδια τ' άνθοδοχεία, και να είναι ένήμερη στην έθιμοτυπία. Αί απαιτήσεις αυτές δεν συναντώνται μόνο στις άνωτερες κοινωνικές τάξεις. Και σ' αυτά τα εργοστάσια διδάσκονται οι νεαρές εργάτριες, πως να στολίζουν τ' άνθοδοχεία.

Με τη μοντέρνα εξέλιξι προσετέθη στην ανατροφή των κοριτσιών και ή σχολική μόρφωσις. Στην Ίαπωνία υπάρχει ή υποχρεωτική σχολική φοίτησις, από την όποιαν έλάχιστοι ξεφεύγουν. Η στοιχειώδης εκπαίδευσις είναι έξαετής και διδάσκονται μαζί άγόρια και κορίτσια. Συνήθως φοιτά κατόπιν ή Ίαπωνέζα άλλα δύο χρόνια σ' ένα «άνώτερο σχολείο». Μετά τη μόρφωσι αυτή θεωρείται πιο ίκανή να παντρευτή και να προσληφθή ως υπάλληλος σ' έμπορικές επιχειρήσεις.

Ο έξευρωπαϊσμός έφερε φυσικά και την άκαδημαϊκή μόρφωσι των γυναικών και την έπίδοσι τους σ' έπιστημονικά έπαγγέλματα. Υπάρχουν σήμερα στην Ίαπωνία αρκετές γυναίκες ιατροί, φιλόλογοι, γεωπόννοι, από του 1937 δε και δικηγόροι.

Αναλόγως έσχηματίσθησαν και σωματεία, που ασχολούνται με τη μόρφωσι των γυναικών. Με τον παγκόσμιο πόλεμο ήλθε και στην Ίαπωνία το γυναικείο ζήτημα στην πρώτη γραμμή. Κ' εκεί έζητήθησαν ίσα δικαιώματα και συνεργασία με τον άνδρα, έξασφάλισις των μητέρων και θυγατέρων και κατάργησις κάθε άδικίας.

Οι σύλλογοι αυτοί ένήργησαν, ώστε να οργανωθή καλύτερα όλη ή γυναικεία κίνησις. Ίδρύθησαν ειδικά περιοδικά, συνεκλήθησαν συνέδρια σε διάφορες πόλεις. Οι άπαντάχου τοπικοί σύλλογοι μπόρεσαν να συνεννοηθούν και ν' αποτελέσουν μια μεγάλη όμοσπονδία των εργαζομένων γυναικών, έζητήσαν το άνοιγμα των Πανεπιστημίων για τις γυναίκες, την ίδρυσιν γραφείων κοινωνικής προνοίας, εργασίας, τέλος δε και συνοικεσίων.

Πολύ μεγαλύτερας σημασίας όμως είναι ή βιομηχανοποίησις της χώρας κατά το Εύρωπαϊκό σύστημα. Το 1935 εργάζονταν στα εργοστάσια 1½ εκατ. γυναίκες, εκ των όποιων οι περισσότερες στα ύφαντουργεία. Άλλά και ο αριθμός των υπαλλήλων στα γραφεία όλο αυ-

ξάνει. Σήμερα συναντούμε στην Ίαπωνία γυναίκες εισπράκτορες στον ηλεκτρικό και στα λεωφορεία, τηλεφωνήτριες, σερβιτόρισσες στα έστιατόρια, φυσικά δε και υπηρέτριες.

Με όλα αυτά προέκυψαν φυσικά, όπως στην Εύρωπη, πλείστα προβλήματα για τη μητέρα και για το παιδί, πρό παντός ο συμβιβασμός της μητρότητος με το έπαγγελμα. Όλες οι γυναίκες οργανώσεις και έν μέρει οι άνδρες στο κοινοβούλιο, συνηγορούν για τη γυναίκα και για τη μέλλουσα μητέρα. Η έπιτοκος ήμπορεί να παύση να εργάζεται 4 εβδομάδες πρό του τοκετού και να επαναλάβη την εργασία της 6 εβδομάδες μετά τον τοκετό. Της παρέχονται έντός της ήμέρας 2 ώρες διακοπή εργασίας για το θηλασμό.

Τέλος ιδρύθησαν έσχάτως σταθμοί και άσυλα μητέρων και παιδιών, άλλα όλα αυτά τα

κοινοφελή ιδρύματα βρίσκονται ακόμα στα πρώτα βήματά τους. Πάντως ή μεταβολή της Ίαπωνικής ζωής κατά τα τελευταία έτη είναι καταπληκτική. Βλέπει κανείς την κόρη ντυμένη κατά την τελευταία Παρισινή μόδα, να συνοδεύεται από τη μητέρα της ντυμένη Ίαπωνικά, ο δε γιός με έκδρομική φορεσία και σάκκο ξεκινά για τα βόρεια όρεινά μέρη για να κάμη σκί, ένα σπόρ, που έχει διαδοθή αρκετά και στην Ίαπωνία. Οι μεταβολές συντελούνται ραγδαίως και ο ταξειδιώτης, που έπισκέπτεται την Ίαπωνία νοιώθει ένδόμυχο φόβο μη χαθή δια παντός ή ρωμαντική γοητεία και ή χάρις της παληάς Ίαπωνίας. Η καλή όμως πλευρά του έξευρωπαϊσμού είναι ή μέριμνα, που λαμβάνει σήμερα ή χώρα για τη μητέρα και το παιδί.

Το Χρονογράφημά μας

Η Άρμονία στο Σπίτι

Όλοι μας γνωρίζουμε στο περιβάλλον μας άνδρόγυνα, που τους συνδέει μια βαθειά αγάπη κ' έκτίμησι, κ' έν τούτοις δεν ζούν άρμονικά, δεν είναι εύτυχείς. Τι να συμβαίνει; Γιατί ή συμβίωσι τους φαίνεται να τους πιέζει σαν έφιάλης.

Η γυναίκα είναι άφωσιωμένη στον άνδρα της, τον λατρεύει, θέλει μόνον ιαυτόν, δεν βγαίνει μόνη της, τον περιμένει να έπιστρέψη πό θράδν από τη δουλειά του ή πηγαίνει και τον πέρνει από το γραφείο του, τον φροντίζει, τον περιβάλλει με την άέναιο στοργή και περιποίησί της, ως ήταν δυνατό να βγάλη από το δρόμο του κάθε εμπόδιο, κάθε μικρή άναπνεία ένδιαφέρεται για τις δουλειές του, ρωτά, θέλει να μάθη τα πάντα...

Ός τόσο, ο άνδρας αυτός δεν φαίνεται εύχαριστημένος, είναι άνυπόμονος, γκρινιάρης, πλήττει και άρπάζει κάθε εύκαιρία να βγίη μόνος του.

Οι γυναίκες αυτές διακινδυνεύουν την εύτυχία τους και πρέπει ν' αλλάζουν τακτική, αν δεν θέλουν να χαλάσουν τη ζωή τους. Δεν πρέπει, κυρίες μου, να το παρακάμετε με τη γλύκα και τις περιποιήσεις. Ο άνδρας που αρχίζει ν' άνυπομονή για την αιώνια παρακολούθησι της γυναίκας του, καταδιώκεται από τον έφιάλη του περιορισμού της έλευθερίας του, πνίγεται από το υπερβολικό ένδιαφέρον της, που τον συνοδεύει σαν σκιά, που θέλει όλα να τα μάθη, όλα να τα ξέρη, που του άγοράζει γραβάτες, που δεν του άρέσουν, που χαλά τον κόσμο με την παραμικρά άδιαθεσία του και δεν του άφίνει ούτε μια στιγμή ήσυχία. Κάθε όμως έλεύθερος άνθρωπος (άνδρας ή γυναί-

κα) θέλει από καιρού εις καιρόν να είναι μόνος με τον έαυτό του, να μη έννοχλήται από καμιά πίεσι, από καμιά έπιρροή.

Δέν είναι όμως αλήθεια, ότι οι γυναίκες έχουν το μονοπώλιον αυτού του κακού. Πόσοι άνδρες υπάρχουν που δείχνονται έπίσης άνυπόφοροι με τις αιώνιες περιποιήσεις, συμβουλές, νοουσίες, με τη μανία τους ν' αναθρέψουν τη γυναίκα τους κατά το δικό τους γούστο όλα αυτά συνοδευόμενα με τη γλύκα της υπερβολικής αγάπης.

Υπήρχαν διάσημοι άνδρες, σε ύψηλότατα αξιώματα, που δεν μπόρεσαν να χειραφετηθούν από τις μιζέριες μιας τέτοιας συμβιώσεως. Λένε λ. χ. για τον Ναπολέοντα Γ', πως ήταν τόσοσ άποκαρδιωμένος από τις σκηνές που του έκανε ή ζηλότυπη Εύγενία, που έφευγε συχνά το βράδυ από το παλάτι, τυλιγμένος στο σταχτή μανδύα του, για να καπνίση με ήσυχία την πίπα του σε συντροφιά φίλων άνδρων ή... και μιας όλιγώτερον νευρικής γυναίκας. Και ο μεγάλος Άμερικανός πρόεδρος Λίνκολν έδωκε μέν στη χώρα του πρότυπον σύνταγμα και ειρήνη, αλλά στο σπίτι του δεν μπόρεσε ποτέ να βρή ήσυχία από τη γυναίκα του, που τον βασάνιζε με τις πολλές περιποιήσεις και τη ζήλια της.

Θά μου πητε, πιο είναι το γιατρικό σε μια τέτοια κατάσταση; Χρειάζεται, κυρίες μου, κατιτί ριζικώτερο, μια μεταβολή στη στάσι σας, μια άλλειώτικη άλληλοπροσαρμογή των ατόμων. Όσο και ν' αγαπάτε τον άνδρα σας, προσπαθήσατε ν' άσχολήσθε λιγώτερα μαζί του. Φερεθήτε του γλυκά, στοργικά, περιποιητικά, άλλα με μέτρο. Αφήστε τον να θρη μό-

νος του τὰ κουμπιά τῶν μανικετιῶν του, μὴ τοῦ φορεῖτε σεῖς τὶς παντοφλές του, ὅταν γυρίζῃ τὸ θρόνου σπῖτι. Θὰ καταλάβῃ τότε πόσο τοῦ λείπετε. Καὶ ὅταν θάξῃ ἓνα συναχάκι, μὴ χαλάτε τὸν κόσμο, περιμένετε νὰ σὰς ζητήσῃ αὐτὸς νὰ τοῦ φέρετε ἓνα ζεστό. Μὴ παρουσιάζεσθε μπροστά του κλαμμένη, σκουπίσατε τὰ δάκρυά σας, μὴν εἰσθε υπερόβολικὰ ρομαντικὴ. Καὶ ἰδίως μὴ τοῦ κάνετε σκηνές καὶ παράπωνα, ἔστω καὶ θουβά, γιὰ νὰ τοῦ δείξετε πόσον εἰσθε δυστυχής. Ἐάν ὁ σύζυγός σας δὲν εἶναι ἡλίθιος, θὰ καταλάβῃ πὼς ἔχει ἄδικον ἀπέναντί σας. Μὴ ψάχνετε καθημέρα τὶς τσέπες του, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ξεσκονίζετε τὰ ρούχα του.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ εἶναι περποιητικοὶ πρὸς τὴ γυναῖκα τους, καὶ χωρὶς υπερβολές. Μὴ τῆς φιλεῖτε τὸ χέρι στὸ καφενεῖο ἢ ὅπου ἄλλου, ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι· δὲν εἶναι ὠραῖο. Ὅταν θγαίνετε μαζί, ἀφήστε ἐκείνη νὰ περιπατῇ στὸ πεζοδρόμιον. Χαρίστε τῆς λουλούδια, μενεξέδες, βιολέττες πρὸς τρεῖς δραχμὲς τὸ μπουκέτο, θὰ ἰδῇτε ὅτι θὰ κολακευθῇ καὶ μὴ ξεχνάτε ὅτι ἡ γυναῖκα, ὅσο καὶ ν' ἀγαπᾷ, θέλει νὰ τὴν ξανακατακτᾷ καθημέρα ἐκ νέου.

Νομίζομεν ὅτι τροποποιῶντες ἔτσι τὴν προσωπικότητά τους τὰ ἀνδρόγυνα θὰ ζήσουν ἀρμονικά, ἀφοῦ ὑπάρχει ὡς βασικὸς παράγων ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη· δὲν εἶναι πολὺ δύσκολο, ἀρκεῖ νὰ ζήσουν βίον ἀπλὸ καὶ φυσικό. Ἐτσι δὲν θὰ ὑπάρχῃ φόβος, κυρίες μου, νὰ φύγῃ ὁ ἄνδρας σας καμμιὰ χειμωνιάτικη νύχτα ἀπὸ τὸ σπῖτι σὰν τὸν Τολστόϊ—ὅταν εἶχε φθάσει στὸ τέλος τῆς ὑπομονῆς του, μόνον ὅτι ὑπέμενε ὁ δυστυχὴς πολὺ, γιὰτὶ ἦταν τότε 82 ἐτῶν.

Εἰδήσεις

Ἡ πρώτη γυναῖκα γερουσιαστῆς τῆς Ρουμανίας. Ἡ κυρία Μαρία Πόππ, πρόεδρος τῆς Ρουμανικῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν δικαστικὴν καὶ πολιτικὴν χειραφέτησιν τῆς γυναίκας, ἐξελέγη μέλος τῆς Ρουμανικῆς Γερουσίας κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα, ἡ ὁποία λαμβάνει αὐτὸ τὸ ἀξίωμα.

Τιμητικὴ διάκρισις γ. ναίκας. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λωζάννης ἀπένειμεν εἰς τὴν δίδα Ἰουλίαν Ἑρνεστ, διπλωματοῦχον τῆς κλασσικῆς φιλοσοφίας, τὸν τίτλον τῆς διδάκτορος, τιμῆς ἔνεκεν.

Ἡ δις Ἑρνεστ συγγράφει ἀπὸ τοῦ 1929 μίαν φιλολογικὴν ἐπετηρίδα, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἐν τῇ Σορβὼνῃ καθηγητοῦ κ. Μαρουγιάν.

Ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς γυναικείας ἐργασίας. Ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων, τῶν συμφώνως πρὸς τὸν

κανονισμόν, τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Ἑργασίας υἰοθέτησε μίαν ἀπόφασιν, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει κυρίως τὰς γυναῖκας.

Πράγματι, ἐκ τῶν τεσσάρων νομοσχεδίων, τὰ ὁποία κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἶχεν ἀναγράψει ἐπὶ Συνέδριον, τὰ δύο ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποία υπέβαλλον δύο μέλη του, οἱ κ. κ. Ζουνῶ καὶ Κῦπερς περιελάμβανον τὰ προβλήματα τῆς γυναικείας ἐργασίας. Αὐτὰ τὰ δύο νομοσχέδια ἠνώθησαν εἰς ἓνα καὶ μοναδικὸν κείμενον, καὶ ἐγιναν δεκτὰ παμψηφεί ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τὴν κάτωθι μορφήν:

«Ἐφ' ὅσον δὲν μπορούμε νὰ εἰπώμεν ὅτι εὐρέθῃ μία ἱκανοποιητικὴ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς γυναικείας ἰσότητος εἰς τὴν βιομηχανικὴν καὶ δημοσίαν ζωὴν, καὶ μένουν πλεῖστα ὅσα μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γυναῖκα θὰ ἔχῃ ἴσα δικαιώματα πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸ Συνέδριον ἀναγνωρίζει, ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας εἶναι καὶ ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν ἐργατριῶν εἰς τὸν κόσμον.

»Τὸ Συνέδριον σημειοῖ μεθ' ἱκανοποιήσεως τὰ ἀνακοινωθέντα εἰς τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἔννομος κανονισμὸς τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν» ἐκθεσιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ περιέχουσιν τὴν καλυτέρευσιν τῶν συνθηκῶν τῆς χρησιμοποίησεως τῶν γυναικῶν, ἰδιαίτερος δὲ τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος. Ἐκτιμᾷ τὰς προσπάθειάς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Ἑργασίας.

»Ἀν καὶ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην ἀξίαν τῶν προστατευτικῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουν γιὰ τὴν γυναῖκα τὴν νυκτερινήν, ὅπως καὶ κάθε ἐπικίνδυνον ἢ ἀνθυγιεινὴν ἐργασίαν, τὸ Συνέδριον ὑπογραμμίζει ὅτι εἶναι μεγίστης σημασίας τὸ νὰ προφυλάσῃ ἡ νομοθεσία ἐξ ἴσου καὶ τὴν ὑγείαν κάθε ἐργάτου.

»Ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τοῦ ἡμερομισθίου, τὸ Συνέδριον ζητεῖ ὅπως τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας συμπληρώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν συνήθως ἐφαρμοζομένων μεθόδων, ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ δικητικὸν συμβούλιον νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα.

Αὐτὸ τὸ κείμενον εἶναι τόσο φανερό, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην κανενὸς σχολίου. Εἶναι ἡ πρώτη συνέχεια, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν τελευταίως δημοσευθεῖσαν μελέτην ὑπὸ τοῦ Γραφείου ὡς συνεισφορά τῆς ἐρέυνης ἐπὶ τῆς γυναικείας νο-

μοθεσίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἔννομος κανονισμὸς τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν».

Τὸ Συνέδριον Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς τῆς Ἀγγλίας. Ἡ κοινωνικὴ ὑγιεινὴ εἶναι ζήτημα σημαντικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἀγγλικοῦ βασιλείου συνεκεντρώθησαν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον διὰ νὰ συζητήσουν, κατὰ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα, τὰς διαφόρους ὕψεις αὐτοῦ τοῦ τόσο πολυπλόκου προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν ἀποψεων εἶναι ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος διὰ τὶς γυναῖκες.

Ἡ ἔννοια τῆς λέξεως κοινωνικὴ ὑγιεινὴ ἐξαπλώνεται σήμερον εἰς πολὺ περισσότερα θέματα, παρὰ εἰς τὸ παρελθόν. Δὲν σταματᾷ πλέον στὴ πρόβλεψιν καὶ παρακολούθησιν τῶν ἀφροδισιακῶν νοσημάτων ὑπὸ μίαν στενὴν ἔννοιαν, καὶ ἀναγνωρίζουν σήμερον ὡς κύριον εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ βασικοῦ προβλήματος τὴν ἀνάγκην τῆς χρησιμοποίησεως ὅλων τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἱκανῶν νὰ καλυτερεύσουν τόσο τὴν φυσικὴν, ὅσον καὶ τὴν ἠθικὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Κοινωνικοὶ ἐργάται κάθε εἶδους, καθὼς οἱ γιατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμας, εἶναι οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι τῶν ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν.

Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι τὰ τεχνικὰ καὶ ἱατρικὰ προβλήματα κατεῖχον ἐκεῖ μίαν σημαίνουσαν θέσιν. Ἄν καὶ δύνανται θεωρητικῶς νὰ προλάβουν τὰ ἀφροδισιακὰ νοσήματα, κάθε ἔτος ἀναγράφει ἓνα ἱκανὸν ἀριθμὸν νέων κρουσμάτων, παρ' ὅλας τὰς περισσότερας γνώσεις τῶν κινδύνων μολύνσεως, τὴν ἔγερσιν κλινικῶν εἰς τὰς ὁποίας παρέχεται ἡ διάγνωσις καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν τῶν νοσημάτων δωρεάν, μὴ ἀναμορφωτικῆς προπαγάνδας, πῆς καταργήσεως τῶν παρανόμως ἐξασκουμένων θεραπειῶν, κτλ. Τί περισσότερον θὰ ἠδύναντο νὰ κάμουν;

Ἡ ἐσχάτως καὶ πλήρης ὑποσχέσεων ἀνάκαλυσιν νέων φαρμάκων, τὰ ὁποία ἐγείρουν μίαν ἀληθινὴν ἐπανάστασιν τῶν μεθόδων θεραπείας, φέρει μίαν πραγματικὴν ἐλπίδα περιορισμοῦ αὐτῆς τῆς μάστιγος καὶ σμίκρυνσιν τῶν κινδύνων μολύνσεως. Ἀλλὰ συνιστώμενα προφυλακτικὰ μέσα εἶναι καὶ ἡ τελεία ἀνάπτυξις τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῇ συνεργασίᾳ τῶν νοσοκομείων, τὰ ὁποία θὰ ἐξησφάλιζον τὴν τελείαν θεραπείαν καὶ θὰ μελετοῦσαν τὶς πηγὰς τῆς μολύνσεως τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ κοινοῦ.

Ἄλλ' ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τῆς κοινωνι-

κῆς ὑγιεινῆς εἶναι ἡ πρόληψις μᾶλλον, παρὰ ἡ θεραπεία καὶ γίνεται διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐκπαίδευσεως τοῦ κοινῶν καὶ τοῦ ἀτόμου, καὶ τῆς ἐκλείψεως τῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι παρακινεῖν τοὺς νέους νὰ συνάπτουν ἀντικοινωνικὰς συνθηκὰς καὶ τοὺς καθιστοῦν πλεονέκτητους εἰς τοὺς πειρασμούς. Ἡ ἀναγκαστικὴ ὁμοιογενὴς θητεία, τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσεν ἡ Βρετανία, θὰ εἶναι, ἐλπίζομεν, μία μοναδικὴ ἐκκαίρια διὰ τὴν διεξαγωγὴν μιᾶς πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν μορφωτικῆς προπαγάνδας μεταξὺ τῶν νέων.

Ἐκπαίδευσις. Ἡ κ. Puech, πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικῶν Τμημάτων, ἐπιθυμεῖ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Γυναικῶν εἰς δύο τελευταίως δημοσιευθείσας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως ἐνδιαφερούσας δημοσιεύσεις.

Ἡ Διεθνὴς Ὁμοσπονδία διδασκαλισσῶν, διὰ τρίτην φορὰν, ἐκδίδει εἰς ἓνα ἐξαιρετικὸν τεῦχος, κατὰλογον βιβλίων (μὲ ἐπὶ πλέον καὶ ἓνα κατὰλογον παιδικῶν βιβλίων), τὸν ὁποῖον συνιστοῦν εἰς τὰ Ἑθν. Συμβούλια.

Δύναται κανεὶς νὰ τὸν ζητήσῃ ἢ εἰς κάθε Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας, ἢ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἑδρας, Grosby Hall, Cheyne Walk, London S. W. στέλλοντας 1 σελλίνι διὰ τὸ κάθε ἀντίτυπον.

Ἡ ἄλλη δημοσίευσιν, ποὺ συνιστᾷ ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος, εἶναι ἓνα ἄξιον προσοχῆς ἰατρικὸν, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν διαλογὴν τῶν σχολικῶν ἀλληλογραφίῶν, δημοσιευόμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος. Αὐτὸ τὸ λεύκωμα περιλαμβάνει ἀρκετὰς εἰκόνες μονόχρωμες καὶ πολυχρόμες, ἐργα παιδιῶν, καὶ θὰ ἦταν ἓνα ἐξαιρετικὸν Πρωτοχρονιάτικον δῶρον.

Εὐρίσκεται εἰς τὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ τῶν Νέων, ὁδὸς Newton 12, Παρίσι καὶ κοστίζει περὶ τὰ 12 φράγκα.

Ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς Ρομαίν Ρολλάν ἀπεκήρυξε κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων, τὸν κομμουνισμόν. Δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Νταλαντιέ ἐκφράζει τὴν πλήρη συμφωνίαν του πρὸς τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅπως γράφει, εἶναι ἐχθρὸς τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ν. Ὀρκης μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν ἐπισκεπτῶν Ἀμερικανῶν καὶ ξένων, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέφθησαν τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον.

της εκθέσεως, υπήρξε και η σύζυγος του κ. Ρουθβελτ, η οποία παρέμεινε επί ημίσειαν ώραν εις τὸ περίπτερον, ἐξετάζουσα μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰ ἐκθέματα. Ἡ κ. Ρουθβελτ ἐξέφρασε τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ὅλην ὀργάνωσιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ περιπτέρου. Ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν ἔσχεν ἡ ἐπίδειξις τῆς ἑλληνικῆς μόδας εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου μεγάλοι ραπτικοὶ οἶκοι ἀντέγραψαν ἑλληνικὰ πρότυπα καὶ τὰ ἐξέθηκαν εἰς τὰς προθήκας τῶν. Τὰ μεγαλύτερα περιοδικὰ μόδας ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀσχοληθοῦν μετὰ τὴν ἑλληνικὴν μόδον.

Τὸ παράδειγμα διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς βενζίνης δίδει εἰς τὴν Ὀλλανδίαν αὐτὴ ταύτη ἡ βασίλισσα Βιλελμίνη, ἡ ὁποία δὲν χρησιμοποιοῖ πλέον τὸ αὐτοκίνητόν της, ἀλλὰ ἐπιβαίνει ποδηλάτου, κυκλοφοροῦσα αὕτη δημοκρατικώτατα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας τῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, ἐργάζεται ἀπὸ τοῦδε διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν λαϊκῶν συσσιτίων εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὸν προσηχὴ χειμῶνα. Τὰ συσσίτια θὰ εἶναι ἐφέτος περισσότερα ἀπὸ ἄλλοτε καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν πληρεστέρας, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλύτερα αἱ ἄποροι τάξεις, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκουν καταφύγιον εἰς αὐτά. Ὁ θεσμὸς τῶν λαϊκῶν συσσιτίων, ὑποστηρικθεὶς ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἔσχε σημαντικὴν ἐπιτυχίαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἀνακουφίσας τοὺς πτωχοὺς. Τοῦτο δὲ φυσικὰ ἐνισχύει τὸ κράτος, ὅχι μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ συσσίτια, πρᾶγμα πού ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν κατὰ τοὺς παρόντας δυσχερεῖς καιροὺς.

Οἱ λευκὲς κάλτσες γιὰ τὶς κυρίες κατέστησαν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ μέτρα ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης, τῆς μόδας, στὸ Λονδίνο. Γιὰ ν' ἀποφεύγονται δυστυχήματα κατὰ τὸ σθῦσιμο τῶν φώτων, οἱ ἀρχὲς τοῦ Λονδίνου συνιστοῦν στίς γυναῖκες νὰ φοροῦν λευκὰς κάλτσες, διὰ τῶν ὁποίων γίνονται ὀπωσδήποτε ὁρατώτεροι.

Ἡ γνωστὴ ἀεροπόρος Λάουρα Ἰγκαλο ἐκλήθη εἰς ἀπολογία μὲ τὴν ἀπειλὴν στερήσεως τῆς ἀδείας τῆς πτήσεως, διότι παρεβίασε τοὺς κανονισμοὺς πτήσεως, ρίψασα ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου τῆς ὑπερθεγ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου προκηρύξεις τοῦ συνδέσμου τῶν γυναικῶν κατὰ τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον ὠμίλησαν στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ ἐκ μέρους τοῦ Ε. Σ. Ε. αἱ κυρίαι Μ. Θανοπούλου, μετὰ θέμα «Ὅταν οἱ γυναῖκες γίνονται ἄνδρες», ἡ κ. Φ. Λογοθέτη «Ἡ φαντασία πλοῦτος τοῦ παιδιοῦ».

Ἡ Ἑταιρεία πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν μᾶς ἔστειλε τὴν ἑκθεσὶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1938.

Ἐλάβομεν τὰ ἐξῆς περιοδικὰ κ' ἐφημερίδες: Τὸ Παιδί, ὄργανον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος, Τουριστικὸν περιοδικόν, «Πάν», Ἑλλην Ἐπιθεώρησιν, Κρητικὴν Ἐπιθεώρησιν Ἑπτάνησον, Ζακυνθινὴ Φωνή, Ἑρευνα Αἰγίου, Λακωνικὰ Γράμματα, Νεολαία, Mouvement feministe, Bulletin, κλ.

Τὴν Τετάρτην, 18 Ὀκτωβρίου, ἤρχισαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς ἐβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις γονέων καὶ διδασκάλων ὀργανούμεναι ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων Ἀθηνῶν, τῇ ἐμπνεύσει τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ. Τὴν ἑναρξιν ἔκαμε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὠμίλησας πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους.

Αἱ συγκεντρώσεις αὐταὶ ἔχουν σκοπὸν νὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς συστηματικῆς συνεργασίας μετὰ τὸ σχολεῖον καὶ οἰκογενεῖας πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς καὶ πρὸς μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ ἔργου τοῦ σχολείου.

Αἱ συγκεντρώσεις θὰ παραταθοῦν ἐπὶ δέμηνον καὶ θὰ λαμβάνουν χώραν ἐκάστην Τετάρτην 6-8 μ.μ. Κατ'αὐτὰς θὰ ἀναπτύσσονται ἐκάστοτε δύο θέματα ἐκαστον τῶν ὁποίων θὰ διαρκῇ 40' λεπτά καὶ θὰ ἐπακολουθῇ 15 λεπτῶν συζήτησις.

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν σήμερον 49 ἑκατομμύρια γραφομηχανῶν, κάθε μεγέθους καὶ συστήματος. Ἐξ αὐτῶν τὰ 35 ἑκατομμύρια στὴν Ἀμερικὴ καὶ μόνον τὰ 14 ἑκατομμύρια στὴν Εὐρώπῃ.

Εἰς τὰς 16 Ὀκτωβρίου ἔγινεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγ. Βρετανίας ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ προκηρυχθεὶς διαγωνισμὸς Ἑλληνικῆς μόδας, γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.

Οἱ Γυναῖκες ἐπὶ τὸ ἔργον

—Οἱ ΟΛΛΑΝΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀριστοκρατικώτερες συνοικίας τοῦ Ἀμστερνταμ ὕψωνται ἓνα μεγάλο ἀρχοντικὸ σπίτι, στὴν πόρτα τοῦ ὁποίου εἶναι σταλισμένους ἓνας θυρεὸς.

Ἐνα λιοντάρι τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ Κ.Β.Β., καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι συνήθως τὸ κέντρον τόσο τὴν νύκτα, ὅσο καὶ τὴν ἡμέρα ἀδιακόπων πηγαινοερχομῶν γυναικῶν, μετὰ ζῶντο θάδιμα, ντυμένων μετὰ μπλε στολές. Γιατὶ πίσω ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπιθλητικὴν πρόσοψιν, ἐγκατεστάθη τὸ Σῶμα ἐβελοντῶν γυναικῶν· αὕτη ἡ αὐθόρμητος ὀργάνωσις τῆς γυναικείας ἐργασίας, τῆς ὑπηρετοῦσας τὴν δόλητα ἐν καιρῷ κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1938, τόσο ταχέως ἐξελιχθῇ.

Ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος εἶχε πράγματι ἀποδείξει κατὰ τὴν περίοδον 1914—1918, πῶς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ οὐδέτερα κράτη, τὰ γυναικεῖα σώματα πρέπει γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἐπελθούσας λόγῳ τῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, πολυπλόκους ἀνάγκας. Τὸ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας, ἐξ αἰτίας τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἠνάγκασε τὶς γυναῖκες νὰ καταλάβουν θέσεις τῶν ὁποίων οὔτε καν εἶχαν ὀνειρευθῇ, ὅτι θὰ τοὺς ἐνεπιστεῦοντο ἐν καιρῷ εἰρήνης, καὶ αὐτὸ χωρὶς ἡ πλειονότης νὰ ἔχουν εἰδικῶς προπαρασκευασθῇ. Ἀλλὰ ὅσο σημαντικὰ καὶ ἂν ἦσαν ἤδη αὐτὰ τὰ ἔργα, ἑκατομμυρια ἀσθενῶν κατὰ τὶς τελευταῖες αὐτὲς ἐβδομάδες, ἀφοῦ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε σὲ μερικὰ δυστυχῆ κράτη τῆς Εὐρώπης, πόσο φοβερός εἶναι ὁ «ὀλοκληρωτικὸς» πόλεμος γι' αὐτοὺς ποὺ τὸν κἀνουν.

Ὡς οὐδέτερον κράτος ἡ Ὀλλανδία δὲν ἐφήρμοσε ἀκόμη τὴν γυναικεῖαν ὑποχρεωτικὴν θητεία, ἀλλὰ οἱ γυναῖκες στὴν προσπάθειάν τους νὰ διευκολύνουν τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, ποὺ κατέχουν, γνωρίζοντας, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκαλοῦντο νὰ ἐξασκήσουν ὅλην τὴν δραστηριότητα, συνηνώθησαν εἰς ἓνα ἐβελοντικὸν σῶμα, τῇ εἰσηγήσει ἐνὸς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ γυναικῶν προσωπικοτήτων τοῦ Ἀμστερνταμ.

Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν τόσο ἐπιτυχή, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἐξέδωκε ἐγκύκλιον πρὸς ὅλες τὶς δημοτικὰς ἀρχάς, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾶ ὅπως τὸ παράδειγμα τοῦτο τὸ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλες πόλεις.

Δημιουργηθεῖσα πρὸ ἐνὸς ἀκριβοῦς ἔτους ἡ ὀργάνωσις αὕτη, εὐρίσκεται στὴν πλήρη ἀνάπτυξίν της. Χιλιάδες ἐβελοντῶν ἀπήντησαν στὴν πρόσκλησίν της καὶ καθημερινῶς νέες ἐγγραφεῖς γυναικῶν, κάθε ἡλικίας καὶ κάθε κοινωνικῆς θέσεως, καταγράφονται. Αὐτὲς εἶναι συγκεν-

τρωμένες ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός των, τῶν ἱκανότητων των καὶ τῶν προσωπικῶν των προτιμήσεων. Τὸ «Σῶμα» περιλαμβάνει ὀκτὼ διαμερίσματα: γιὰ τὴν ἀντιαεροπορικὴ ἀμυνα, γιὰ οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας, γιὰ τὶς μεταφορές, γιὰ τὴν ἱατρικὴ ὑπηρεσία, γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν συγκοινωνιῶν, γιὰ τὴν ὑπηρετικὴ ὑπηρεσία, γιὰ τὴν διοικητικὴ καὶ τέλος γιὰ τὴν κοινωνικὴ ὑπηρεσία.

Δὲν ἔγιναν δεκτὲς στὸ «Σῶμα», ὡς ἀπλᾶ μέλη, παρὰ ἐκείνες, οἱ ὁποῖες ἀπεδείχθησαν, κατόπιν ἐξετάσεως, ὅτι κατέχουν τὶς ζητούμενες ἱκανότητες γιὰ τὴν εἰδικὴ ὑπηρεσία.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη περιλαμβάνει ὅλες αὐτὲς τὶς γυναῖκες! δημοσιογράφους, συγγραφεῖς, ἡθοποιούς καὶ γυναικὲς μετὰ ἐπιστημονικὰς γνώσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι χρήσιμος ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην εἰς ἓνα πεδῖον, τὸ ὁποῖον δὲν περιλαμβάνει ἀκόμη ἡ δρᾶσις τοῦ Κ.Β.Β. Τέλος, τῶρα τελευταίως ὅλη ἡ ὀργάνωσις τῆς Ὑπηρεσίας Μετεγγύσεως Αἵματος ἀνετέθη ὀλοκληρῶς εἰς χεῖρας τοῦ Κ.Β.Β., παρὰ τοῦ Δημαρχείου τοῦ Ἀμστερνταμ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Μαρίνα Ἀν. Διομήδους. Ἀπέθανε καὶ ἐκδεύθη μετὰ εὐκρινῆ συγκίνησιν ἡ Μαρίνα Α. Διομήδους, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διευθύνουσα τὴν σχολὴν νοσοκόμων τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Φύσις θαθεῖα, εὐγενική, μετὰ τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοθυσίας καὶ ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, ἔδωκε τριάντα χρόνια τῆς ζωῆς της στὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν. Παραπλεύρως ἐνόησε τὴν κοινωνικὴν χρησιμότητα τῆς μορφώσεως καλῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων μετὰ συγχρόνους ἀξιώσεις, καὶ σταλμένη ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ, ἐσπούδασε 2 χρόνια στὸ Λονδίνο τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως νοσοκόμων κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν της ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς σχετικῆς Σχολῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐβαλλε ὅλη τὴν ψυχὴν της καὶ ἐδαπάνησε τὰ πολύτιμα ἐφόδια τῆς γενναίας της καρδιάς. Αἱ γενεαὶ τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων, ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὰ χεῖρά της θὰ τὴν θυμοῦνται πάντοτε μετὰ στοργὴ καὶ εὐγνωμοσύνη.

Τὰ Νέα Προβλήματα

—ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Πώς να βοηθήσει κανείς τις γυναίκες που είναι τρομοκρατημένες από τα γεγονότα, να αντιδράσουν; έρωτά μια κυρία. Οί σύζυγοι κινδυνεύουν να στρατευθούν και αυτές που δεν έχουν παιδιά, συγκεντρώνονται μεταξύ των, περνούν τις ώρες τους, κουβεντιάζουν, νευρώνουν, τρελαίνονται....

Κάμετέ τις να καταλάβουν, ότι είναι απολύτως απαραίτητο να πάσουν να σκέπτονται την ιδίαν των κατάσταση και ν' ασχοληθούν με το καλό του συνόλου. Κάθε γυναίκα, που αυτόν τον καιρό μένει άργη, είναι ένοχος. Όφείλει όπως δήποτε να διαλέξει το ταχύτερο ένα τρόπο ενεργείας, ο οποίος να εξυπηρετεί τον πλησίον.

—ΓΙ' ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΕΣ

Οί περισσότερες από μās, γράφουν μερικές γυναίκες, έχουν θάρρος. Δεν είμαστε από αυτές, που όταν τις ρωτούν! «Πώς είσθε;» απαντούν αυτομάτως! «Πώς θέλετε να είμαι; "Ασχημά».

Επιμένουμε ν' απαντάμε! «Πολύ καλά!» γιατί πιστεύουμε στην ανάγκη της αίσιοδοξίας. Άλλά οί άπαισιόδοχοι μās σραβοκυττάζουν και μās λένε άσυνειδητες. Τί να κάνουμε ;

Η αίσιοδοξία είναι μια μεγάλη δύναμις, που όφείλετε περισσότερο, παρά ποτέ, να καλλιεργήτε στον έαυτό σας, αλλά σ' αυτές τις έξωτε- ρικεύσεις χρειάζεται, όπως σε όλα, ένα μέτρο.

Δεν θα πείσετε μια κατεστραμμένη γυναίκα, υποστηρίζοντας εν αντιθέσει προς τα φαινόμε- να, ότι όλα σ' αυτόν τον κόσμο είναι υπέροχα. Η στάσις σας αυτή τη στιγμή θα εκινδύνευε πολύ να γίνη απάνθρωπος.

Θα την επηρεάσετε πολύ καλύτερα, αν δεί- χνεστε ως επί το πλείστον ήρεμος και ισορροπη- μένη στις πράξεις σας. "Αν δεν πανικοβολήσθε και δεν ξετρελλαίνεστε ποτέ, δείνοντας παντού και πάντοτε το παράδειγμα της γαλήνης και της χρησίμου και άμέσου δράσεως.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

Στήλη για τις μητέρες

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΕΠΗΓΕ ΣΧΟΛΕΙΟ

Για να έπωφεληται το παιδί των σπουδών του, πρέπει να είμεθα θέθαιοι για την καλή του φυσική κατάσταση. Έάν είναι άπρόσεκτο, εάν δεν έπιτυγχάνη, είναι ίσως ένα μικρό ελάττω- μα, που το στενοχωρεί. Μια άπλη ιατρική εξέ- τασις θα σάς πληροφορήσει και θα σάς έπιτρέ- ψη να το γιατρέψετε.

Ό λαιμός — τὰ δόντια. — "Όταν τον χει- μώνα το παιδί άπουσιάζη από το σχολείο του, θα έχη σχεδόν πάντοτε συνάχι ή πονόλαιμο. Προσέχετε τις άμυγδαλές του. Παρακολουθεί- τε τις. Μερικά ελάττωματα της όμιλίας προέρ- χονται έπίσης από το λαιμό. Έπί πλέον είναι απαραίτητο για τη γενική υγιεινή να περιποι- ούμεθα τὰ πρώτα δόντια.

Τὰ αυτιά. — Μή λέτε! «Αυτό το παιδί είναι άπρόσεκτο και δεν άκούει ποτέ αυτό που του λένε». Είναι πολύ πιθανόν να υποφέρει από κάποια πάθησι της άκοής. Αυτό συμβαίνει σ' ένα παιδί στα δέκα. Χωρίς μια ιατρική εξέταση δεν πιστοποιείται άρχη κωφότητας, (ή όποια και γιατρεύεται. Έξ άλλου αρκετά συχνά μια κακή άκοή, όφείλεται άπλως σ' ένα βούλω- μα της κυψελίδος.

Τὰ πόδια. — Η πλατυποδία είναι ελάτ- τωμα που διορθώνεται. Συγχρόνως πρέπει να προσέξωμεν και την σπονδυλική στήλη. Το παιδί έχει μεγάλη τάσι εις το να καμπουριά- ζη ή εις το να μὴν στέκεται καλά.

Το θάρος. — Σημειώσατε το θάρος και το ύψος εις την άρχήν του χρόνου, και εξακριβώ- νετε το από καιρού εις καιρόν. Μὴν άνησυχή- τε εάν τὰ μέτρα δεν είναι έντελως κανονικά.

Τὰ μάτια. — Κατόπιν στατιστικῶν τῶν σχο- λικῶν υγιεινομικῶν υπηρεσιῶν, παρέτηρήθη τελευταίως, ότι δέκα έννέα παιδιά στα έκατά έχουν κάποιο όπτικό ελάττωμα, το όποιον διορθώνεται: μυωπία, άστιγματισμό, στραβι- σμό κτλ.

Έπίσης να προσέχετε, ώστε τὰ μικρά να διαβάζουν, να γράφουν, να ζωγραφίζουν και να παίζουν πάντοτε μέσα σε ένα καλό φωτι- σμό.

Περιμένωμεν τις έξής έφευρέσεις Κλει- δαριές και κλειδιά φωτεινά. Έτσι το θράδυ δὲν θα είναι κανείς υποχρεωμένος να ψάχνη στα σκοτεινά.

Κατοσρόλες, που να χωρίζονται σε δύο μέρη, με ένα μικρό διάφραγμα, ώστε να μπορή κα- νείς να ζεστάνη δύο διαφορετικά φαγητά σε μια φωτιά.

Μερικές πρακτικές συμβουλές

Στο μπάνιο, σ' ένα μικρό άτομικό σακ- κίδιο, κρεμασμένο στον τοίχο, μπορεί να έχη κάθε γυναίκα τὰ της τουαλέτας της. Αυτή ή προφύλαξις θα άποσοθήσει κάθε σύγχυσι. Μή ξεχνάτε ότι μια μεγάλη λεκάνη (ή χύτρα), μπορεί κάλλιστα ν' αντικαταστήση το λουτρό.

Ένα κασσονάκι, χωρισμένο έσωτερικῶς με 2 ή 3 λεπτες σανίδες και τοποθετημένο πλάι στον τοίχο της κουζίνας, μπορεί κάλλιστα να κάμη χρέη τουαλέτας.

Σκεπάζεται με ένα μουσαμά και κλείνει με ένα μικρό κουρτινάκι. Ό καθείς θα έχη το ράφι του.

Για να είναι πρόχειροι και να μη χαλάνε οί χάρτες στους τοίχους παρακολουθείτε τις στρατιωτικές επιχειρήσεις, τους καρφώνετε στον τοίχο, άφου τους πανοδέσετε.

Για να γίνη αυτό, τεντώνετε καλά επάνω σε μια σανίδα ένα κομμάτι πανί ίσο με το μέγε- θος του χάρτου που πρόκειται να δέσετε. Περ- νάτε μια στρώσι άλευρόκολλας, ώστε να σκλη- ρύνη ελαφρά και το πίσω μέρος του χάρτου. Κατόπιν τον τοποθετείτε κανονικά επάνω στο πανί, προσέχοντας να μη γίνη καμμία τσάκι- σις. Άκουμπάτε επ' αυτό μίαν σανίδα με θά- ρη. Άφίνετε να στεγνώση. Δυναμώνετε τις άκρες με μια πάννη ταινία ή με παπιέ γκομ- μέ, ούτως ώστε να συγκρατη και τὰ δυο μέρη. Τελειώνετε περνώντας κανονικά σ' όλη την έ- πιφάνεια του χάρτου μίαν λεπτή στρώσι θερμι- κίου.

Σκοúρες μποτίλιες γάλακτος το καλοκαί- ρι. Έπιστοποιήθη, ότι το γάλα διατηρείται κα- λύτερα, εάν δεν έκτεθη στο φως του ήλιου, επί προσθέτως είτε άποθουτυρωμένο, είτε όχι, πα- ρουσιάζει περισσότερες βιταμίνες Γ, εάν δεν το θλέπει ο ήλιος. Έπομένως συνιστούν κατά- τους θερινούς μήνας τη χρῆσι σκούρων μποτι- λιών.

Ό πάγος διατηρείται καλύτερα, όταν πε- ριποιούμεθα το ψυγείον μας. Το ψυγείον πρέπει να τοποθετηθη σε δροσερό μέρος του σπιτιού, όπου δεν φθάνει ο ήλιος. Η θερμοκρασία έντός του ψυγείου θα κατεβή περισσότερο, εάν έπι- πάσωμε τον πάγο με χονδρό άλάτι και εάν κά- τω από το σκέπασμα του ψυγείου άπλώσωμεν ένα καθαρό πανί, που θ' άποκλείση όλες τις χαραμάδες. Το κατακάθισμα πρέπει ν' άφαιρεθη καθημέρα και μια φορά την έβδομάδα πρέπει να καθαρισθη το ψυγείον ριζικῶς. Τὰ ψυγεία, που φροντίζωμεν έτσι, δεν θα παρουσιάζουν πο- τε δυσάρεστη μυρωδιά κλεισούρας και μούχλας που συχνά μεταδίδεται στις τροφές, που φυλά- γονται εις αυτό.

Για να κολλήσετε εύκολα και στερεά ένα πιάτο από πορσελάνη, τρίβετε καλά τις άκρες με ένα σκόρδο. Άφίστε το να στεγνώση και θα μέινετε ένθουσιασμένη.

Για να γυαλίσετε σκουριασμένα μαχαίρια τὰ τρίβετε καλά με μίαν όμη πατάτα, κομμένη στα δύο.

Λούνοντας άλάτι μέσα σε ξείδι άποκτάτε ένα υγρό που άσπρίζει τὰ μάρμαρα και κιτρι- νισμένα κοκκάλινα αντικείμενα.

Για ν' άποκτήσετε μίαν παρκετίνη που να κα- θαρίζει και να γυαλίζει έπιπλα, παρκέτα κλπ., πρέπει να της προσθέσετε μίαν μεγάλη κουτα- λιά χλωριούχου ποτασίου και άλλη μίαν φω- τιστικού οίνοπνεύματος έτσι ή παρκετίνη δεν κολλάει και γυαλίζει περισσότερο.

Για να ξεμυρίσετε και να καθαρίσετε τις καράφες, τις πλένετε με πολύ ζεστό νερό, στο όποιο θα έχετε προηγουμένως βάλει σκό- νη μαύρης μουστάρδας. Ξεπλύνετε μετά προ- σοχής.

Για να επιδιορθώσετε ένα σχίσιμο σε ύ- φασμα, μαζεύετε τις άκρες με μίαν πολύ λε- πτή κλωστή, κατόπιν από την άνάποδη βάζετε ένα κομμάτι γουσταπέρκας, και το σκεπάζετε με κομμάτι μουσελίνας του αυτού μετά του ύ- φάσματος χρώματος. Σιδερώνετε από την ά- νάποδη με ένα άρκετά ζεστό σίδερο.

Για να καθαρίσετε το γιακά ενός σακκα- κίου τον τρίβετε με τρίμματα όμης πατάτας. Σκουπίζετε τον γιακά με ένα κομμάτι πανί καθαρό και στεγνό.

Το περίπτερο του Τύπου στην Έκθεσι της Ζυρίχης

Μόλις εισέλθη εις το περίπτερον του Τύ- που ο έπισκέπτης χαιρετάται από μίαν φαν- ταστική μορφή, ή όποια, από το ύψος του τοίχου, που είναι κρεμασμένη, άποκλείνεται προς τους φιλοξενουμένους της. Τα ρούχα αυ- τής της παραδόξου ύπάρξεως άποτελούνται από άποκόμματα έφημερίδων διάφορων γλωσ- σῶν ταινίες άσπρου χαρτιού σχηματίζουν τὰ χέρια της μ' αυτά κρατεί ένα μεγάλο δύκτι ψαρέματος, στο όποιο ύπάρχει μίαν ύδρόγειος σφαίρα στο σηκωμένο το γόνατο είναι κρεμασμένο ένα τρυπητό και ένα μεγάφωνο- γίγας αντικαθιστά το κεφάλι του. Στο πλάι, μια κόττα κλωσά, ένῳ τὰ κοττοπουλάκια της τριγυρίζουν στον κόσμο. Είναι ή συμβολιστι- κή εικόνα του δημοσιογράφου.

Διάλογος

—Σείς είσθε, δεσποινίς, που έχετε μίαν ω- ραιοτάτη άδελφή;

—Όχι, κύριε. Η άδελφή μου είναι που έ- χει μίαν ωραιοτάτη άδελφή!

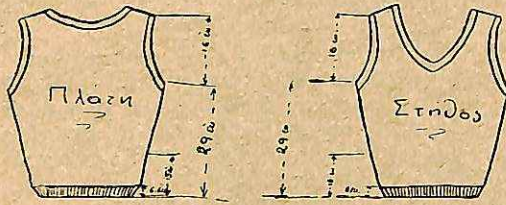
Για όσες πλέκουν

ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Υλικά: 200 γραμμ. μαλλί.

Βελόνες! Ένα ζεύγος άρ. 2½ και ένα άρ. 3.

Έκ τε λ ε σ ι ς: Αρχίζετε από το κάτω μέρος του εμπροστινού κομματιού, περνώντας 120 πόντους στις βελόνες άρ. 2½ και πλέκετε 6 εκ. σε πλέξι λάστιχο (δυο καλές, δυο ανάποδες). Μετά περνάτε το πλέξιμο στις βελόνες άρ. 3 και πλέκετε ζέρσευ (μια σειρά καλή, και μια ανάποδη). Μόνο που σε κάθε ανάποδη σειρά, αντί να πλέκετε όλους τους πόντους, περνάτε

κάθε 5 πόντο στη βελόνα χωρίς να τόν πλέκετε. Έτσι σχηματίζονται σε ίσες αποστάσεις ριζές με μεγαλύτερους πόντους.

Άλλα 1ον) Σε όλικό ύψος 13 εκ. αρχίζετε να αυξάνετε κάθε πλάι από 10 φορές ένα πόντο κάθε έκτη σειρά.

2ον) Σε όλικό ύψος 29 εκ. σχηματίζετε κάθε άμασγάλη κλείνοντας κάθε δεύτερη σειρά: 7 πόντους, 2 πόντους, 6 φορές 1 πόντο (σύνολο 15 πόντους).

3ον) Σε ύψος 35 εκ. σχηματίζετε το άνοιγμα του λαιμού κλείνοντας 3 πόντους μαζί εις το μέσον. Μετά χωρίζετε τους υπόλοιπους πόντους σε δύο. Αφίνετε τους μισούς σε μια βοηθητική βελόνα και συνεχίζετε τους άλλους μισούς κλείνοντας κάθε δεύτερη σειρά: δύο φορές δύο πόντους, 17 φορές 1 πόντο (σύνολο 21 πόντοι).

4ον) Όταν το ύψος της άμασγάλης φθάνη τα 16 εκ. τότε αρχίζετε να σχηματίζετε τόν ωμο κλείνοντας 9 φορές 4 πόντους κάθε δεύτερη σειρά (σύνολο 36 πόντοι).

5ον) Τελειώνετε το άλλο πλευρό που έχετε στην βοηθητική βελόνα, όπως στο πρώτο μέρος.

Π λ α τ η: Περνάτε 106 πόντους στις βελόνες άρ. 2½ και πλέκετε λάστιχο (δυο καλές δυο ανάποδες επί 6 έκατ. Μετά αρχίζετε την πλεξι με βελόνες άρ. 3, όπως το μπροστινό μέρος.

1ον) Σε 15 έκατ. όλικού ύψους αρχίζετε να προσθέτετε σε κάθε πλευρό 8 φορές 1 πόντο κάθε σειρά.

2ον) Σε 29 εκ. όλικού ύψους κλείνετε κάθε δεύτερη σειρά! 7 πόντους, 2 πόντους, 6 φορές 1 πόντο (σύνολο 15 πόντους).

3ον) Έξακολουθείτε ώπου να γίνη ή μασγάλη 16 έκατ. και τότε σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας 9 φορές 4 πόντους κάθε δεύτερη σειρά από κάθε πλευρά. Μετά κλείνετε τους υπόλοιπους πόντους όλους μαζί. για τόν λαιμό.

Φάσα μανικιών! Στις βελόνες άρ. 2½ περνάτε 180 πόντους και πλέκετε λάστιχο επί 14 σειρές,

μετά κλείνετε. Πλέκετε δύο όμοιες φάσες. Φάσα γιακά! Βάζετε 195 πόντους στις βελόνες άρ. 2½ και πλέκετε λάστιχο 14 σειρές. Ένωμα: Ένωστε την πλάτη και το μπροστινό μέρος κάτω από τη μασγάλη έως το λάστιχο, μετά τους ώμους και ράβετε τις φάσεις γύρω στο λαιμό και στις μασγάλες.

Απ' όλον τόν κόσμο

Σε μερικά μέρη της Νοτίου Κίνας και Ίνδουκίνας, ο νόμος απαγορεύει στο κορίτσι να παντρευτεί άμέσως μετά τόν θάνατον ενός εκ των γονέων του. Πρέπει να περάσουν 27 μήνες για να τελέση τους γάμους της. Άλλά ή περίοδος του πένθους δεν αρχίζει παρά τρεις μέρες μετά τόν θάνατον και και ο γάμος μπορεί να γίνη τις μέρες αυτές!

Ένα εκατομμύριο μικρόβια πάνω σε μια μυίγα. Για να παραστήσουν έντονότερα το επικίνδυνον των μυιγών ως φορέων μικροβίων, έκαμαν δύο Φινλανδοί βιολόγοι έρευνας περί του αριθμού των μικροβίων, που φέρει επάνω της μια και μόνη μυίγα. Για την εξέταση συνέλαβαν 400 μυίγες κοντά από τενεκέδες σκουπιδιών. Ο μέσος όρος ήταν ένα εκατομμύριο μικρόβια ανά κάθε μυίγα! Έπειδή ή εις τα δωμάτια μυίγα έρχεται σ' έπαφή με όλα τα πράματα, που μεταφέρουν μικρόβια, κ' έπειδή, μεταχειρίζονται για την ωτοκία τους ούσιες που βρίσκονται εις κατάστασιν αποσυνθέσεως, που είναι ιδιαίτερος καλός έδαφος για κάθε είδος μικρόβια, ένδεικνυται ο άγώνας κατά των μυιγών εις τα δωμάτια ως πρωταρχικόν καθήκον.

Πολλά θηλυκά ψάρια —τα περισσότερα— είναι έλεεινές κι' αστοργες μητέρες, αφού συνά δεν διστάζουν να καταβοοχθίσουν και τα ίδια τα παιδιά τους! Αντιθέτως, τα αρσενικά ψάρια διακρίνονται για την αγάπη και τι φιλοστοργία προς τους γόνους τους, προσπαθούν πάντοτε να τους προφυλάσσουν από κάθε κακό.

Συμβουλή προς όλους

Ο Έλληνικός λαός δεν πρέπει να ξεχνά σε καμιά στιγμή να φροντίζει να μη σπαταλά τίποτε, που να μ'ην είναι απολύτως αναγκαίον. Πρέπει να έχη υπ' όψιν ότι παράλληλα με τόν καθήκον της Κυβερνήσεως να φροντίζει για την έπαρκεά του σ' α ε τ η της βιωτικής ανάγκης, έχει και αυτός την ιερή υποχρέωσι να οικονομή κάθε τι εισαγόμενον από τόν έξωτερικόν και άκόμη κάθε τι παραγόμενο στον τόπο, που είναι διατηρήσιμο. Άλλού σε χώρες πολύ πλουσιότερες από την πατρίδα μας, έλαβον περιοριστικά μέτρα διά την κατανάλωσιν. Στη χώρα μας τόν καθήκον αυτό ο Αρχηγός του Κράτους τόν εμπιστεύεται στον πατριωτισμό των Έλλήνων και Έλληνίδων.

Ω! μη μιλάτε δυνατά!

Ω! μη μιλάτε δυνατά!
ή μάνα μου κοιμάται
έχει τα μάτια ασφαλιστά
την όψι της γαλήνια
και τεντωμένο τό κορμί
σε ρόδο' ανάμεσα χλωμά
και σε χιονάτα κρίνα.

✱

Κι' εγώ κοντά της της κρατώ
τά χέρια τα κερénια
και τη φιλώ, και τη ρωτώ
—θλιβή ή φωνή μου σβύνει—
τί είν, αυτό π' αγάπησε
περσότερ' από μένα
και φεύγει και μ' αφήνει;

Ω! μη μιλάτε δυνατά
είν ή στιγμή μεγάλη
κλειστά τα δυο τα χείλη της
δεν μ' έρωτάν τί κλαίω,
τ' αγαπημένα χέρια της
δεν μ' άγκαλιάζουν πάλι
στα λόγια που της λέω.

✱

Μανούλα! 'κείνης της στιγμής
ή όψι σου ή σβυσμένη
και ή στερνή, μ' απόμεινε
στο νού να τη γυρίζω
μαζί και μια παιδιάτικη
φανούλα σπαραγμένη
π' ακόμα ξεχωρίζω...

Νοέμβρης 1908-Νοέμβρης 1939

NINA I. ΚΟΡΟΠΟΥΛΗ

Τί διηγείται μια διδασκάλισσα

Έπέρασα μίαν ενδιαφέρουσαν και ευχάριστον ώραν καθισμένη πρό των ημερών απαραίτητος εις μίαν γωνίαν του δημοτικού σχολείου του Άαρους εις μίαν τάξιν 34 κοριτσιών. Η διδασκάλισσα της τάξεως αυτής έχει τās ατομικές της ιδέας περί του πώς επιτυγχάνονται τα καλύτερα αποτελέσματα διά της διδασκαλίας.

Τās εφήρμοσε μέχρι τούδε επί ένα και ήμισυ έτος και είνε πολύ ικανοποιημένη με τα αποτελέσματά των.

Τό σχολείον επίσης έχει άφορμάς να είνε ικανοποιημένον.

Οί βαθμοί των μαθητριών εις τās εξετάσεις, κατά τό τέλος του έτους, απέδειχσαν άνωτεροί παρά πρίν.

«Παρακαλώ σημειώσατε» μου είπεν ή διδασκάλισσα, πώς παίζουν τα παιδιά. Μας δίδουν μίαν πολύ ενδιαφέρουσαν ιδέαν περί του πώς αντιλαμβάνονται «την διδασκαλίαν».

Αντελήφθην μίαν ήμέραν, ότι ύπάρχει κάποια άλλη και περισσότερον αποτελεσματική μέθοδος διδασκαλίας και αυτή είνε ή μέθοδος την οποίαν εισήγαγον.

Έλευθερία αλλά όχι αναρχία.

Τό πρώτο πράγμα που εφήρμοσα, ήτο να θυσιάσω τό κύρος μου ως διδασκαλίσσης. Είπα στα παιδιά ότι έχω και εγώ έλαττώματα, όπως και εκείνα και εάν συμβαίνει τί τό άτιπον μεταξύ των, είναι πολύ πιθανόν, να πταίω εγώ, Δέν αναμένω ποτέ να σκεφθούν τα παιδιά όπως εγώ, ή να κάμουν κάτι, διότι τό ήθέλησα εγώ. Άλλ' υποβάλλω εις αυτά, εις πάσαν περίπτωσιν, να κάμουν ό,τι νομίζουν ορθόν. Παρέχω εις αυτά πλήρη έλευθερίαν, έλευθερίαν όμως με ευθύνην και όχι έλευθερίαν που χωρίς έλεγγον θα εξέδηλωνε όλα τα έλαττώματα και προτερήματα εις μίαν χαώδη ανάμειξιν, καθώς έδοκίμασαν άρκετά χρόνια με τελείως άρνητικά αποτελέσματα και βλέπω καθημερινά παραδείγματα, του πώς άποφεύγοντες τόν καταναγκασμόν προκαλούμεν εις τās μαθητριάς μίαν φυσικήν διάθεσιν να θέλουν, να μανθάνουν και να γίνονται καλοί.

Δεσποινίς ένα κουμπι λείπει από τό επανωφόριόν σας, λέει μιά μαθήτρια. Για τυχόν άκαταστασίας, δέν

είμαι τυφλή. Γι' αυτό αφιερώνωμεν καθημερινώς μερικές στιγμές να εξετάζωμεν τα λάθη και σφάλματά μας και προσπαθώμεν ειλικρινά ν' απαλλαγώμεν από αυτά. Ομιλούμεν έλεύθερα ο ένας στον άλλον, γνωρίζοντας καλά ότι αυτό γίνεται διά τόν καλύτερον σκοπόν. «Δεσποινίς δέν ερράψατε ακόμη τό κουμπι εις τό επανωφόρι σας» μου είπε την άλλη ήμέρα ένα κοριτσάκι» όχι έχεις δικαίον άπάντησα αισθανομένη έντροπήν. «Σ' ευχαριστώ πολύ» και την επομένη είχε ήσυχ. Η καθεμιά μας έχει έν βιβλιάριον, εις τό όποιον σημειώνωμεν τό λάθη μας, επί των οποίων πρέπει ν' άγρυπνώμεν π. χ. είμαι πάντοτε ευδιάθετος; « > είμαι ποτέ υπερήφανος; « > είμαι πάντοτε ευγνώμων; « > προσπαθώ πάντοτε να βοηθώ τους άλλους; Έτοιμάζω πάντοτε τα μαθήματά μου καθώς όφείλω; «Μήπως συμπεριφέρομαι άπρεπώς κατά την ώραν του διαλείμματος;» κλπ. Και όταν παρατηρούμεν, ότι μιά εξ ήμών έχει ειδικώς επίμονα σφάλματα, μία εκ των συμμαθητριών της ορίζεται να την επιβλέπη να ίδη εάν ή Λουίζα έχει καθαρά νύχια ή αν ή Βέντα δέν φλυαρεί....

Αυτός είναι ο τρόπος, με τόν όποιον εργάζομαι, είπεν ή διδασκάλισσα, καθόσον, είμαι πεπεισμένη, ότι τό ήμισυ του επαγγέλματός μου συνίσταται εις τό να προσέχω, ότι δέν προσενώ βλάβην εκπαιδευόντας Φαρισάιους, δειλούς ή ντροπαλούς, δακτυλοδεικτούμενους παρηγονημένους και ανταγωνιστάς ευχαριστημένους από τους έαυτούς των. Δέν υποτιμώ τās γνώσεις, αλλά δέν επιθυμώ, να τās άποκτά κανείς εις βάρος των ήθικων προτερημάτων, διότι πρέπει να επιζητεί κανείς να διαπρέπη τηρών τους άλλους εις τό περιθώριον. Ένεκα τούτου τοποθετώ τα παιδιά άκολούθως:

Άρ. 1 κάθονται πλησίον των τελευταίων.

Άρ. 2 πλησίον των προτελευταίων και ούτω καθ' εξής, ώστε τα έξυπνότερα να μπορούν να βοηθήσουν τα πλέον αδύνατα, ενώ ίσως τό όλγώτερον προικισμένα έχουν περισσότερα ήθικά προτερήματα και μπορούν να έχουν καλήν επιρροήν επί των άλλων.

Μένω άναυδος όταν βλέπω, τί έχει επιτευχθή εις τό-

Και λίγη Μαγειρική

Ἡ προνομιούχος Ἑλληνική γῆ μᾶς χαρίζει ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς ἐξαιρετικῆς θρεπτικῆς προΐον, τὴ σταφίδα. Ἡ σταφίδα δὲν ἐξωραίζει μόνον τὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὴν καθημερινή τροφή, γιατί εἶναι πλουσία εἰς σάκχαρον, ἄλατα, λεύκωμα καὶ βιταμίνες. Τὸ ἀφομοιῶσιμό σταφυλοσάκχαρον βρίσκει στὴν σύγχρονη θεραπευτικὴ ἐκτεταμένη ἐφαρμογή καὶ ὡς διαιτητικὸν καὶ εἰς γαστρικὲς διαταράξεις.

Τὴν ἄφθονη, εὐθνή καὶ ὑγιεινὴ αὐτὴ τροφή τοῦ Ἑλλήνος ζηλεύουν οἱ ξένοι, πού μὲ προτίμησι καταναλίσκουν τὸ ἑλληνικὸ προϊόν. Αὐτοῦσιον, ἢ σὲ γλυκίσματα, σιρόπια, μαρμελάδες κλπ. πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σὲ κάθε σπίτι.

Ἴδου μερικὲς συνταγὲς γλυκισμάτων!

—Παστιτσάκια σταφίδας.

Δόσεις: 75 δρμ. ζάχαρη, 75 δρμ. θούτυρο, 150 δρμ. ἄλευρι, 100 σταφίδες, 4 αὐγά, 3 κουταλάκια μπέκιν ἢ 2 σόδα, φλούδα ξυστή λεμονιοῦ ἢ πορτοκαλιοῦ, 2 πρέζες κανέλλα.

Δουλεύετε τὸ θούτυρο μὲ τὴ ζάχαρη ἕως 10 λεπτά καὶ ρίχνετε κατόπιν ἕνα-ἕνα τὰ αὐγά, ἐξακολουθοῦντες τὸ δούλεμα. Προσθέτετε τ' ἀρωματικά καὶ τὸ ἄλευρι, σὸ ὁποῖο ἔχετε ἀνακατέψει τὸ μπέκιν ἢ τὴ σόδα, καθὼς καὶ τὶς σταφίδες. Ἐάν ἡ ζύμη εἶναι πολὺ σφικτὴ, προσθέτετε ἀκόμα ἕνα αὐγά, γιὰ νὰ εἶναι τόσο μαλακὴ, ὥστε νὰ στρώνῃ μόνῃ της στὰ φορμάκια, πού θὰ τὴν θάλετε. Κατάλληλα φορμάκια εἶναι οἰαδήποτε μικρά, ἰδίως τὰ γιὰ ταρτελέτες, καὶ τὰ ὁποῖα θουτυρώνετε καὶ πασπαλίζετε μὲ ἄλευρι. Ψήνονται σὲ φούρνο μέτριον καὶ ἀφοῦ ξεφορμαρισθοῦν, πασπαλίζονται μὲ ζάχαρη ἄχνῃ.

Μὲ τὴν ἑλλειψιν τῶν ξένων προϊόντων καθίσταται δυσεῦρητον καὶ τὸ μπέκιν-πάουντερ, πού εἶναι ἀπαραίτητον γιὰ γλυκίσματα, πού γίνονται μὲ ἄλευρι.

Ἴδου μιά συνταγὴ πού ἔχει ὅλα τὰ συστατικά τοῦ μπέκιν-πάουντερ:

26 γραμ.	σόδα
6 »	ταρταρικὸν ὀξύ
45 »	κρέμ ντε τάρτερ
23 »	κόρν φλάουερ

σὸν ὀλίγον διάστημα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Τιμότης καὶ αὐτοκριτικὴ ἔχουν ἀναπτυχθῇ εἰς τὴν τάξιν καὶ εἰς τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε δύναμαι ν' ἀρήνω τὰς μαθητρίας, ν' ἀποφασίζω μόναι των, ποίους βαθμούς πρέπει νὰ λάβουν. Εἶναι συγκινητικὸν θέαμα ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀλληλοβοηθοῦνται καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν ὅχι μόνον ἐξέπληξε τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ ἤρχισε νὰ εἶναι μεταδοτικὴ. (Δὲν ὑπῆρξε καμμίαν περιπτώσιν μαθητρίας πού νὰ κρατηθῇ μετὰ τὰς σχολικὰς ὥρας, καθ' ὅλον τὸ ἔτος). Συγχρόνως εἶναι κατόρθωμα νὰ ἔχω μαζί μου 34 ὑγιεινὰ καὶ ἐντελῶς φρονικά παιδιά, ἕνα θαυμαστὸν ὕλικόν πρὸς ἐργασίαν, ἕνα ποίμνιον τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν κάθε σχολικῆς ἡμέρας πλουσιωτάτην πείραν.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Π. Δ.

Οἱ Γυναῖκες στὸν Πόλεμο

Ὁ φασισμὸς ἀπὸ ἀνέκαθεν εἶχε καθορίσει τὴ θέσι τῆς γυναίκας: σπῖτι-παιδιά-οικογένεια· ἀντέκρουε δηλαδὴ ἐντελῶς τὴν ἀγγλίσασαν-κὴ θεωρίαν περὶ ἰσότητος μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

Ἀλλὰ ἡ σημερινὴ κατάστασις, ἡ κατάστασις αὐτὴ τῆς μέχρι τῶν ἄκρων δράσεως, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀφίση τὴν κοινὴ γνώμη τῆς Ἰταλίας ἀνεπηρέαστον. Τώρα ἀρχίζει μιὰ νέα ζωὴ γιὰ τὴν Ἰταλίαν, μιὰ ζωὴ δράσεως. Ὁ κ. Βιρτζίνιο Γκάυντα ἤρχισε πρῶτος δι' ἐνὸς ἄρθρου τοῦ τὸ κήρυγμα τῆς ἰσότητος. «Εἰς τὸ ἔργον τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαρασκευῆς—γράφει ὁ κ. Γκάυντα—ὑπάρχει θέσις καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα. Τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἔργα εἶναι ἀπὸ δῶ καὶ σὸ ἐξῆς τόσο ἐνδεᾶ, περιπλοκά καὶ συνεχῆ, ὥστε νὰ ἐπιβάλλουν τὴν συμμετοχὴν ὁλοκλήρου τῆς ἐθνικῆς μάχης.

Διὰ τοῦτο καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι καὶ ἀπὸ τὰ πολύτιμα κοινωφελῆ ἔργα εἶναι χρήσιμος ἢ μᾶλλον ἀναγκαία ἡ συμβολὴ τῆς νοήμονος καὶ παρασκευασμένης γυναίκας.

Παραθέτομεν μερικοὺς ἀριθμοὺς καταδεικνύοντας τὴν δύναμιν τοῦ γυναικείου ἐμπύχου ὕλικου.

Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν εἰς 18.000 ἀνήρχοντο οἱ γυναῖκες πτυχιούχοι διαφόρων πανεπιστημίων καὶ ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, εἰς 25.000 αἱ πτυχιούχοι λυκείων καὶ τεχνικῶν ἱνστιτούτων, εἰς 50.000 αἱ ἀπόφοιτοι γυμνασίου καὶ ἰσοτίμων σχολῶν.

Κατὰ μίαν δὲ μόνον πενταετίαν (1933—1938) αἱ πτυχιούχοι πανεπιστημίου καὶ ἀνωτέρων ἱνστιτούτων ἀνῆλθον εἰς τὰς 9.119 ἐξ αὐτῶν 4.921 ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ διδασκαλεῖα καὶ φιλοσοφικὰς σχολὰς· 1.329 ἔλαβον πτυχία φαρμακευτικῆς καὶ βιομηχανικῆς χημείας· 999 πτυχία μαθηματικῶν, φυσικῆς, δημογραφικῆς στατιστικῆς, 958 πτυχιούχοι νομικῆς καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν· 512 τῆς ἱατρικῆς 16 τῆς μηχανολογίας καὶ 358 αἱ πτυχιούχοι ἄλλων ἀνωτέρων ἱδρυμάτων.

Τὸ ποσοστὸν λοιπὸν τῶν γυναικῶν τῶν εἰδικευμένων εἰς τὰς θετικὰς καὶ τεχνικὰς ἐπιστήμας εἶναι σημαντικόν.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

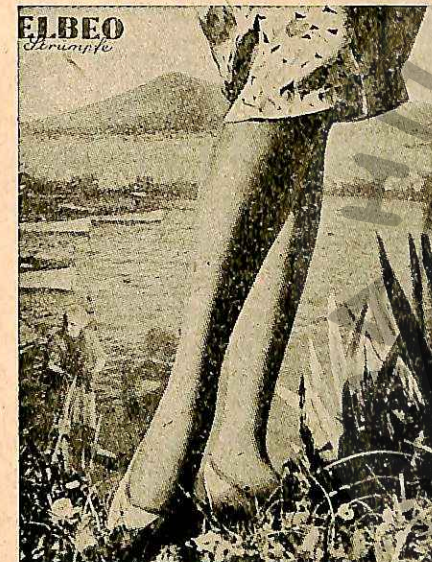
—Μοῦ ζητᾷς τὸ μυστικόν μου· εἶνε παρὰ πολὺ ἀπλό:

Μεταχειρίζομαι τὴν πούδρα «ΠΟΜΠΕΙΑ», διότι παρασκευάζεται ἀπὸ προϊόντα ἀγνὰ πού διατηροῦν ἀπαλὸ τὸ δερμα.

Ἡ «ΠΟΜΠΕΙΑ» τῆς ἀρωματοποιίας L. T. RIVER εἶναι μιὰ πούδρα σοβαρὰ· δὲν ὑπόσχεται θαύματα, ἀλλὰ σὰς διδίδει τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ὡμορφία σας ἀπέδωσε ὅλην τὴν τὴν γοητείαν.

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ELBEO

Ἡ καλύτερα Κάλτσα γιὰ τὸν καλύτερον κόσμον

Πυκναὶ περιπάτου καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως ὀρισμένες.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΣΙΑΚΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μητροπόλεως 44-46 — Τηλέφ. 25-401

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ Τουαλέττας

Κορσέδες Παχυσαρκίας Μονοκόματοι

ΣΟΥΤΙΕΝ ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΜΟΝΙΕΡΝΑ

Τελευταία Παρισινά Μοντέλλα τελείας εφαρμογής.

Επίσης Ζώνες υγείας, Στομάχου, Σπλάγχχνων, Έγκυμοσύνης και Μετεγχειρητικές.
Διά τας Κυρίας Ίδιαίτερον διαμέρισμα. Δοκιμαί και εφαρμογαί υπό ειδικής Κυρίας επί
πολλά έτη ασχοληθείσης εις Παρισίους.

Διά Κυρσούς και Φλεβίτιδα κάλτσες ελαστικές έντελώς αδιά-
ράτες τελευταίας παραλαβής εις τό :

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. Μ Π Α Κ Α Κ Ο Υ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 52-673 και 52-674

Πρίν γεννηθῇ τὸ παιδί

Τὸ νέο βιβλιάριον CLAXO πραγματευόμενον περὶ τῆς
ζωῆς τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐγκυμο-
σύνης παρέχεται δωρεὰν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων.

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α. Ε.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 52-ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἐναντι λήψεως γραμματοσήμου τριῶν Δραχ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩΙ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩΙ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	ΔΡΧ.	1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30ῇ Ἰουνίου 1939)	»	10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς.

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις

Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν Ἑταιρειῶν.

Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματογράφα παντὸς εἴδους.

Ἐκμισθοῖ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.